

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PETA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Treći dan rada
16. maj 2019. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Pete sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2019. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 78 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 87 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: prof. dr Miladin Ševarlić, Vesna Ivković, Žarko Obradović, Snežana Bogosavljević Bošković.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničke grupe želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, pojavila se informacija u proteklim nedeljama kako je Vlada Srbije angažovala jednu istaknutu kompaniju koja se bavi lobiranjem u SAD kako bi ta kompanija uticala da se stav Stejt departmenta i američke administracije vezano za pitanje Kosova i Metohije promeni.

U skladu sa Poslovníkom Narodne skupštine, tražim od ministra spoljnih poslova informacije – da li je tačno da Vlada Republike Srbije smatra da

angažovanjem lobi-firme može da se promeni stav Sjedinjenih Država po tako važnom pitanju kao što je pitanje KiM? Da li neko misli da može da se plati da se promeni stav vezan za priznanje i čak sponzorisanje nezavisnosti Kosova od strane SAD?

Predsednik Republike Srbije je jednom prilikom rekao kako lobi-grupe koje će biti angažovane služe da bi se Srbija spremila za arbitražu sa tzv. republikom Kosovo po pitanju taksi koje su na snazi već više od šest meseci. Apelujem na Vladu Republike Srbije i na predsednika Republike da se ne ide na arbitražu, jer arbitraža iza koje bi stajala tzv. međunarodna zajednica, što je eufemizam za najmoćnije zapadne zemlje, ne može da pomogne Srbiji da se reši ovo pitanje u srpskom interesu.

Setite se šta se desilo sa današnjim Distriktom Brčko u Republici Srpskoj. Dakle, arbitražom je pocepana Republika Srpska na Brčkom isto tako kada su vlasti mislile da će se rešiti teritorijalni spor u smislu utvrđivanja granice u Republici Srpskoj.

Ako Srbija zahteva arbitražu, to nije onda u skladu sa najavljenom i deklarativnom borbom za očuvanje Kosova i Metohije u sastavu Srbije.

Jasno je da šest meseci nakon uvođenja taksi od 100% na robu iz centralne Srbije i stava Sjedinjenih Država i ostalih zapadnih sila prema tome, koje imaju mehanizme da to promene, jasno je da se od nas očekuje da se sa tim pomirimo. I, nadalje, očekivaće se da priznamo punu nezavisnost Kosova i Metohije i omogućimo mu članstvo u Ujedinjenim nacijama.

Protekle nedelje održan je Besmrtni puk, na Dan pobede, u Nišu, koji je predvodio komandant Prištinskog korpusa general Vladimir Lazarević. Povodom toga je Kajl Skot, inače kolonijalni upravnik Srbije, na jedan nediplomatski, skandalozan način komentarisao to i nazvao generala Lazarevića ratnim zločincem. Osramotio je državu Srbiju i upućujem pitanje Vladi Republike Srbije – kakve je mere preduzela, diplomatske naravno, da se stavi do znanja američkom ambasadoru da ne može tako da se ponaša prema zemlji domaćinu, da mora da sledi diplomatski protokol i da nije njegovo da komentariše naše događaje, bili oni zvanični ili nezvanični?

Podsetiću vas da je Kajl Skot u jednoj školi u Apatinu pokazao đacima mapu na kojoj je teritorija Kosova i Metohije odvojena od Srbije. Kakva je reakcija nadležnih organa? Da li mi možemo da tolerišemo takvo ponašanje američkog ambasadora i da li je moguće da je on glavni čovek danas u Srbiji i da je nadležan i predsedniku Republike i Vladi?

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima koleginica Mirjana Dragaš.

Izvolite.

MIRJANA DRAGAŠ: Hvala, predsedavajući.

Poštovana gospodo poslanici, danas u okviru mogućnosti da postavim poslaničko pitanje podsetila bih na jedan važan jučerašnji datum. Naime, 15.

maj je proglašen Svetskim danom porodice, a porodica je najvažnija ćelija svakog društva i uslov opstanka jednog naroda.

Za moju poslaničku grupu, odnosno za Socijalističku partiju Srbije, ovo je izuzetno važno pitanje, koje može jedino da se rešava uz pravno organizovanu i vrlo uređenu pomoć države.

Socijalistička partija Srbije je još kod svog osnivanja usvojila Deklaraciju o populacionoj politici i obnavljanju stanovništva i to neprekidno ponavlja na svakom svom kongresu i u svojim partijskim dokumentima. Još tada su definisani problemi, a to je da se stanovništvo smanjuje, mladi se teže odlučuju na brak i decu, prirodni priraštaj je negativan, da smo sve stariji i da je prosečna starost stanovništva u Srbiji 43 godine, da je 15% stanovništva mlađe od 15 godina, a 20% starije od 65, da je migracija postala velika. Osnovno pitanje jeste u stvari kako usmeriti rešavanje ovog problema.

Prvi put je Vlada formirana 2014. godine usvojila poseban resor, koji nema posebno ministarstvo ali je odredila da ovim pitanjem, populacionom politikom i problemima obnavljanja stanovništva se bavi prof. dr Slavica Đukić Dejanović, koja se i kao stručnjak i kao čovek mnogo angažovala na ovom pitanju okupljajući struku, nauku, mnoge druge institucije i usvajajući niz dokumenata, počev od Deklaracije Ujedinjenih nacija, Evropske unije, da bi stvorili osnov kojim će se na organizovan način ovo pitanje uvesti u agendu aktivnih pitanja Vlade Republike Srbije.

U okviru toga sada bih postavila pitanje – koje od usvojenih mera po njihovoj oceni su dosada dale najbolje rezultate, koje se sve mere realizuju u 2019. godini, kakva je saradnja sa lokalnim zajednicama?

Na primer, poznato je da su u prvoj godini rada ovog resora bila obezbeđena sredstva za pomoć u 15 opština i određeno je 130 miliona dinara. Već 2018. godine obezbeđeno je 500 miliona i pomoć je upućena u 61 lokalnu samoupravu, dok je sledeće godine već 150 miliona više usmereno za ove svrhe.

Naravno, ovaj trend treba nastaviti i dalje. Rast je očigledan, ali još uvek nedovoljan u odnosu na veličinu problema, to smatramo svi, mada se pravi efekti novouvedenih mera dugoročno moraju čekati i vide se tek za nekoliko godina unapred.

U sklopu mera koje su uvedene, naravno odmah i struka, i ministarka, i javnost i poslanici uočili su da su potrebne nove mere i poboljšanja, te su, koliko znamo, predložene izmene i dopune, između ostalog, Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom, koje će, nadamo se, uskoro biti pred poslanicima. Zato javnost interesuje kada možemo očekivati ovaj zakon, kakve mere i poboljšanja su predloženi, i da ne budu, naravno, samo kozmetičke prirode.

Pri tome, i dalje se mora jako voditi računa o tome šta su socijalne mere, mere socijalne politike, mada neosporno i ove jesu te vrste, ali šta su prevashodno one mere koje su usmerene na rešavanje populacionih problema,

a ti ciljevi su ipak i različiti. Naravno, uvek se o takvim stvarima mora voditi računa da bude u okviru mogućnosti države.

Šta je važno primetiti? Sadašnji zakon je uveo nove mere, neke koje su ranije postojale su poboljšane, ali ipak javnost je odmah okrenula na onaj negativni segment koji nije pokazao dovoljan finansijski ishod. Zato smatramo da treba podvući značaj zakona, značaj uvedenih mera, nameru, cilj i organizovanost u rešavanju ovih problema i ovih pitanja, uviđanje težine problema i dugoročnost ovih zadataka.

U tom smislu smatram da ono što se u resoru profesorke Slavice Đukić Dejanović događa treba potpuno oceniti u pozitivnom smislu, da su naponi ministarke, nauke, struke, koje su u ovo uključene, cele Vlade, predsednika države i predsednika naše partije usmereni svi zajedno da se promene dogode, da ta dinamika bude živa i da ona bude svake godine sve veća i bolja. Ovakva interakcija svih faktora u stvari daje najbolje rezultate i u tome ima našu podršku.

(Predsedavajući: Privedite kraju, kolegice.)

Zato, najzad, hoću da kažem da ovo donosi pravo rešenje i prave mere, koje će sigurno biti postignute.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Kolege poslanici, ja bih postavio nekoliko pitanja što se tiče konkretno problema ljudi koji žive na jugoistoku Srbije, konkretno ljudi koji su na teritoriji Nišavskog okruga, a mogu da kažem i nekoliko lepih i pohvalnih stvari vezano konkretno za rekonstrukciju železničke pruge koja je krenula sa radom, gde se stvarno u najvećem pripremaju radovi da se radi kompletna rekonstrukcija pruge od Niša, preko Svrlijga, Knjaževca, prema Zaječaru, dole prema Prahovu, što je stvarno velika stvar za sve nas koji živimo u tom delu Srbije, što je stvarno veliki znak, posle možda 70 godina, da se ovako radi neka rekonstrukcija pruge.

Na ovaj način mi imamo stvarno veliku šansu da obezbedimo sigurniji plasman proizvoda, robe, usluga, svega onoga što ide od Luke Prahovo, Bora, Borskog rudnika prema nama, odnosno prema Nišu i prema dalje, što se kaže. To je za sve nas vrlo bitno.

Još nešto što je za nas vrlo bitno, a to je završetak Koridora 10, gde se u jednom delu, baš ovamo prema Sofiji, taj deo puta privršava, što znači da ćemo vrlo brzo da dođemo do onoga što sam ja govorio ranije, da će biti postavljene naplatne rampe, tzv. zatvoren sistem naplatnih rampi, i gde će se u periodu koji dolazi za sve one naše ljude koji dolaze iz Zaječara, Knjaževca, Svrlijga prema Nišu imati potreba, ako bi išli preko auto-puta, da se plati taj prelaz, odnosno da se plati naplatna rampa.

Ja sam o tome govorio i ranije i govorio sam i tražio i očekujem da ćemo sada vrlo brzo krenuti i sa rekonstrukcijom puta, zato što je to neophodno kada budemo postavljali tu naplatnu rampu u delu Malčanske petlje. Biće potrebno da se uradi rekonstrukcija puta, nastavka od Malčanske petlje do ulaza u Niš, to je tzv. Knjaževačka ulica, koja je u lošem stanju, koja je, rekao sam, do 2010. godine bila u vlasništvu države Srbije, ali tada su neki stručnjaci 2010. godine to prebacili da bude ingerencija Grada Niša.

Trebalo bi to da uradimo, da taj put rekonstruišemo. Ja sam i u razgovoru sa direktorom Drobnjakom i sa našom potpredsednicom Vlade gospođom Zoranom Mihajlović razgovarao i očekujem da će se vrlo brzo ući u program rekonstrukcije tog dela puta zato što je taj put veoma bitan, jer će to biti veoma bitna saobraćajnica, po kojoj će funkcionisati saobraćaj zato što veliki broj nas koji putujemo ovim delom magistralnog puta od Niša prema istočnoj Srbiji sada idemo preko auto-puta jer je stvarno u boljem stanju.

Ja bih sada postavio pitanje, pošto sam siguran da će država Srbija, naš predsednik, normalno, i naša vlada završiti ono sve što je započeto, da će se uraditi i ovaj deo nastavka od Malčanske petlje do Knjaževačke ulice, do ulaza u Niš, da će taj deo puta biti vrlo brzo rekonstruisan, stavljen u funkciju i da bude onako kako je projektovano i očekujemo da ćemo imati tu još jedno alternativno rešenje, gde već postoji projekat za izgradnju još jednog alternativnog puta koji ide tu od Malčanske petlje do Niške Banje.

Moje pitanje sada konkretno jeste – pošto se sve to radi, završava, priprema, da li će se vrlo brzo omogućiti i javna rasveta, osvetljenje te Malčanske petlje. Zato što je stvarno tu velika frekvencija saobraćaja, mislim da je to stvarno potrebno. Znam da je to stavljeno u neki program i „Puteva Srbije“ i Grada Niša, a osvetljenje i javna rasveta u tom delu Malčanske petlje stvarno će biti za sve nas vrlo bitna zato što je stvarno velika frekvencija saobraćaja. Normalno da će to dati još lepši izgled i sigurnost za sve nas koji idemo tim delom puta, jer tu već ima veći broj ovih naših privrednih subjekata koji su vrlo ozbiljni privredni subjekti i koji imaju veoma dobrog posla, a bilo bi dobro da se uradi i javna rasveta od Malčanske petlje prema nastavku Knjaževačke ulice, jer je to stvarno vrlo, vrlo neophodno za sve ljude koji tamo žive.

Još jednom, ja sam siguran da će to biti završeno uz podršku Vlade, uz podršku našeg predsednika Srbije, za koga uvek kažem da je više puta bio u Nišu, i kao premijer i kao predsednik države, nego neki prethodni premijeri koji su iz Niša, što je znak pitanja za njih.

Sada bih nekoliko stvari rekao vezano i za zadrugarstvo, za Zadružni savez Srbije. O tome ću da govorim nešto kasnije, kada dođe neka tačka vezano za to, i postaviću neka konkretna pitanja.

Iskoristio bih sada priliku da svim našim pravoslavnim vernicima čestitam slavu Jeremiju.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Miletiću.

Da li još neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje?

Reč ima narodni poslanik Miodrag Linta.

Izvolite.

MIODRAG LINTA: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, ja bih postavio nekoliko pitanja Ministarstvu za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, a vezano za skoro donošenje zakona o pravima boraca, vojnih invalida, civilnih invalida rata i članova njihovih porodica.

Naime, kao što je poznato našoj javnosti, u Srbiji ima više stotina hiljada građana koji su se tokom '90-ih godina borili sa ciljem zaštite suvereniteta, teritorijalnog integriteta države Srbije, Savezne Republike Jugoslavije i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije. Od tog broja ima oko 50.000 pripadnika Vojske Republike Srpske Krajine koji su se od 1991. godine časno i pošteno borili za svoj narod i za svoju državu.

Ministarstvo za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja je pripremilo nacrt pomenutog zakona. Nažalost, u tom nacrtu nije prihvatilo naš zahtev da se svim pripadnicima Vojske Republike Srpske Krajine prizna ratni staž za čitavo vreme rata u dvostrukom trajanju, dakle od 1990. do 1995. godine.

Lično smatram da ovaj nacrt zakona koji ne predviđa ovo rešenje nije korektan, nije pošten i da diskriminiše 50.000 pripadnika Vojske Republike Srpske Krajine. Navešću nekoliko činjenica koje govore u prilog mojoj tezi da bi trebalo u ovaj nacrt, a pogotovo budući zakon o pravima boraca, vojnih invalida, civilnih invalida rata i članova njihovih porodica, da se unese ova odredba.

Naime, prvi razlog, država je priznala svim oficirima, podoficirima i civilnim licima koji su bili u službi JNA ratni staž za čitavo vreme rata u dvostrukom trajanju. Postavlja se pitanje – kome su ti oficiri i podoficiri krajiške vojske komandovali ako je njima priznat ratni staž za čitavo vreme rata a njihovim borcima nije?

Drugo, Republika Hrvatska je svojim zakonom u potpunosti izjednačila prava pripadnika Hrvatskog vijeća odbrane iz Bosne i Hercegovine sa pravima pripadnika Hrvatske vojske. Dakle, Hrvatska sve pripadnike Hrvatskog vijeća odbrane i Hrvatske vojske smatra da su deo jedne te iste vojske.

Treća stvar, podsećam da je Hrvatska još 1993. godine, izmenama i dopunama Zakona o penzionom osiguranju, donela odluku da se svim pripadnicima oružanih snaga NDH koji su tada još uvek bili živi isplaćuju penzije i da im se prizna u dvostrukom trajanju učešće u ustaškim i domobranskim jedinicama za period od 1941. do 15. maja 1945. godine, a od

16. maja, ako su bili u zarobljeništvu, da im se takođe to prizna u radni staž u dvostrukom trajanju.

Dakle, pripadnici ustaških domobranskih formacija dobili su najmanje osam godina radnog staža za učešće gde su aktivno radili na genocidu protiv srpskog naroda tokom Drugog svetskog rata. Hrvatska, po podacima iz 2013. godine, izdvaja na godišnjem nivou 45 miliona evra da bi isplatila penzije preživelim ustašama, domobranima i članovima njihovih porodica.

Konačno, Nemačka je 1951. godine donela zakon po kojem nacistima i njihovim saradnicima iz drugih država takođe isplaćuje penzije. Danas imamo činjenicu da preživeli nacisti iz Češke, Poljske, Slovačke, Francuske, Belgije, Hrvatske i Slovenije primaju penziju od nemačke države.

Ovo su sve razlozi koji govore u prilog da bi, ponavljam, Ministarstvo rada trebalo da tokom javne rasprave uključi u ovaj zakon i sve pripadnike Vojske Republike Srpske Krajine, odnosno da im se prizna ratni staž za čitavo vreme rata u dvostrukom trajanju i da se ispravi velika nepravda prema njima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Pošto se više niko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Saglasno članu 90. stavu 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da je sednici pozvan da prisustvuje ministar Zoran Đorđević, sa saradnicima.

Reč ima narodni poslanik – kao ovlašćeni, je l' tako? – Zoltan Pek.

Izvolite.

ZOLTAN PEK: Hvala.

Poštovani potpredsedniče, poštovani ministre, dame i gospodo narodni poslanici, ja ću da govorim o Predlogu zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu za kredit povlašćenog kupca za Projekat modernizacije i rekonstrukcije mađarsko-srpske železničke veze na teritoriji Republike Srbije za deonicu Novi Sad – Subotica – državna granica (Kelebija).

Na Petoj zajedničkoj sednici Vlade Srbije i Mađarske, 15. aprila ove godine u Subotici, potpisano je niz sporazuma, 11 sporazuma. Na toj sednici je potpredsednica Vlade i ministarka građevine, saobraćaja i infrastrukture Zorana Mihajlović vodila razgovore sa mađarskim ministrom za inovaciju i tehnologiju, sa Laslom Palkovičem, o zajedničkim projektima dve zemlje u oblasti infrastrukture i saobraćaja. Jedna od tema je bila i modernizacija i rekonstrukcija pruge Beograd–Budimpešta. U tom razgovoru je bio u načelu dogovor da će Srbija uskoro potpisati jedan finansijski ugovor za ovaj deo od Novog Sada do Subotice, a Mađarska će potpisati ugovor za izvođenje radova cele pruge od Budimpešte do Beograda.

Što se tiče ugovora o izvođenju radova, 25. aprila ove godine je tender završen u Mađarskoj i biće potpisan do 25. maja ove godine. Celokupna investicija će trajati oko pet godina. Pred nama je ugovor sa kojim će, ako dajemo ovlašćenje za potpis, Srbija izvršiti svoj deo posla.

Što se tiče cele pruge Budimpešta–Beograd u Koridoru 10, koji prelazi preko naše zemlje, ovaj deo je dužine oko 185 kilometara i to iznosi 21% cele železničke pruge Koridora 10 koji prelazi u Srbiju. Važan deo ove pruge je od Novog Sada do Subotice i do granice, a ovaj deo pruge je dužine oko 97,5 kilometara.

Što se tiče cele pruge, na ovoj pruzi idu vozovi, na ovoj relaciji, brzinom od 37-38 kilometara na čas i ceo put od Novog Sada do Subotice traje oko dva, dva i po sata. Treba istaći da je ova pruga 1883. godine prvi put predata, znači pre 136 godina. Znači, dosta je stara pruga.

Kakav je međunarodni značaj cele pruge od Budimpešte do Beograda, znači celog Koridora 10B? To je deo tradicionalnog železničkog transporta koridora za vezu Evrope, mogu kazati cele Zapadne i Centralne Evrope sa Grčkom, sa Turskom i sa Bliskim istokom. Znači, dosta je velikog značaja ova pruga.

Što se tiče Nacionalnog programa za javne železničke infrastrukture za period od 2017. do 2021. godine, u ovom programu je isto naveden ovaj projekat modernizacije pruge od Novog Sada do Subotice i do mađarske granice. Predmet projekta je modernizacija postojeće jednokolosečne dotrajale železničke pruge Koridora 10B u savremenu dvokolosečnu prugu za mešoviti putnički i teretni saobraćaj, i to sa brzinom vozova do 200 kilometara na sat.

Rekonstrukcija ove pruge od Beograda do državne granice sa Mađarskom, nakon ove rekonstrukcije će se vozovi kretati 200 kilometara na sat, kao što sam rekao, i biće završena po planu do 2023. godine. Cela modernizacija ove pruge je jedno od najznačajnijih infrastrukturnih ulaganja u naš region od strane Narodne Republike Kine.

Kao što istorija pokazuje, bez železnice nema ekonomskog razvoja. Treba znati da je prva komercijalna pruga u svetu otvorena 1830. godine u Velikoj Britaniji. Do 1850. godine u Zapadnoj Evropi je bilo izgrađeno oko 40 kilometara pruge, a istovremeno u Aziji, u Africi i u Latinskoj Americi je samo 4.000 kilometara pruge bilo izgrađeno, znači 10 puta manje pruge. Zato je razvijenost ovih zapadnih zemalja bila veća od ostalih u svetu.

Projekat modernizacije i rekonstrukcije pruge Beograd–Budimpešta, kao što sam rekao, jedan je od najznačajnijih infrastrukturnih projekata u Republici Srbiji, čija je zajednička realizacija dogovorena na nivou predsednika vlada Republike Srbije, Kine i Mađarske.

Na Sedmom samitu šefova vlada Narodne Republike Kine i 16 zemalja Centralne i Istočne Evrope, 6. jula 2018. godine, zaključen je komercijalni

ugovor između Vlade Republike Srbije i kineskog izvođača. Prihvaćen je ugovor o radovima od 1.162.000.000 dolara. Ovaj komercijalni ugovor obuhvata usluge, nabavku, izgradnju, isporuku i ugradnju svih neophodnih elemenata za rekonstrukciju deonice železničke pruge između Novog Sada i Subotice i od Subotice do mađarske granice, u dužini od 108 kilometara. Sa ovim ugovorom i sa ovom izgradnjom, ako se završava do 2023. godine, dobijamo jednu takvu prugu koja ispunjava sve uslove osnovnog koridora Transevropske transportne mreže.

Kakav je ovaj ugovor? Koje elemente ima ovaj ugovor? Pod kojim finansijskim uslovima je ovaj ugovor sačinjen? Iznos od 988.000.000 dolara je za kredit, što je 85% vrednosti celog komercijalnog ugovora, i Republika Srbija ima tzv. učešće, ili sopstveni deo, od 15%, što je 174.000.000 dolara. Ugovor se potpisuje na 20 godina i po fiksnoj kamatnoj stopi od 2% godišnje.

Poslanici Saveza vojvođanskih Mađara misle da je ovo veoma značajan projekat što se tiče modernizacije cele železničke infrastrukture u Srbiji i zato će u danu za glasanje glasati za ovaj zakon. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko od predsednika, odnosno predstavnika poslaničkih grupa želi reč? (Ne.)

Onda prelazimo na spisak prijavljenih narodnih poslanika.

Reč ima narodni poslanik Muamer Zukorlić.

Izvolite.

MUAMER ZUKORLIĆ: Dame i gospodo, tema investiranja u putnu mrežu, posebno u auto-puteve, jedna je od najznačajnijih za zemlju i za građane. Zato Stranka pravde i pomirenja daje punu podršku orijentaciji Vlade u pogledu programa ozbiljnog investiranja u puteve, posebno auto-putne koridore.

Radujemo se svakom metru novog puta i auto-puta, a posebno smo radosni što, evo, imamo i nove korake napredovanja izgradnje Koridora 11 dalje od Preljine, Čačka, prema Požegi i željno očekujemo da se ne stane na tome već da se što pre krene i sa sledećim korakom, a to je pravac Ivanjica, Pešter i dalje do Boljara. Jer, svi ovi dosadašnji koraci su jako važni, ali zapravo pravu ulogu će ovaj auto-put Koridor 11 imati onog trenutka kada se poveže sa onim delom koji dolazi iz pravca Crne Gore.

Istina, želeo bih sugerisati da se uzme u obzir i mogućnost koncesionog investiranja u auto-puteve, s obzirom da dosada nismo imali slične slučajeve. Naravno da je i ovo što se dosada činilo davalo svoje rezultate, ali koncesije mogu značajno olakšati zemlji, posebno od daljeg zaduživanja. S druge strane, praksa je pokazala da koncesiona izgradnja auto-puteva vrlo često daje na kvalitetu samoga puta iz razloga što su sami finansijeri i sami izvođači radova zainteresovani za kvalitet tog puta.

Kada uporedite, recimo, auto-puteve koji se finansiraju iz fondova države ili kredita sa koncesionim auto-putevima, jasno ćete primetiti da su oni koji se rade putem koncesija zapravo skuplji, što ukazuje na to da je samim finansijerima, odnosno izvođačima radova stalo da auto-put bude kvalitetniji neovisno o ceni i onda se traži i bolja trasa bez obzira što više košta, iako ima više tunela, više mostova, ali to znači više kvaliteta, iz razloga što tim kvalitetom oni kasnije vraćanjem koncesije, odnosno profitom zapravo nadoknađuju tu razliku u samom investiranju.

Raduje me i opredeljenje da se što pre krene sa izgradnjom auto-puteva prema Sarajevu. Istina, i dalje imam blagu rezervu, previše mi to sve bajkovito izgleda, da ćemo dobiti dva auto-puta, jedan preko Bijeljine i Tuzle, dalje Zenice prema Sarajevu, a drugi od Požege preko Užica, Višegrada i dalje prema Sarajevu. Dakle, radi se o ogromnim investicijama, u milijardama. Voleo bih da se što pre krene ili da se bar jedan od tih izgradi.

Naša ideja je zapravo bila da se u projektovanju trase auto-puta prema Sarajevu imaju u vidu istorijski i prirodni putevi, kao i to koja bi trasa najmanje koštala. Zato smo mi bili za ideju da se od Sarajeva ide istočno, najkraćom trasom, do Koridora 11, čime bismo zapravo jednom investicijom od nekih 120-ak kilometara dobili vezu Sarajeva sa Beogradom preko Koridora 11, vezu Sarajeva sa Podgoricom preko istog koridora, i svakako najkraću vezu prema Sandžaku, što bi omogućilo i dalje kopčanje na auto-puteve koji dolaze sa istoka.

No, mislim da je opredeljenje da se zapravo cela zemlja umreži auto-putevima nešto što je jako važno i konačno taj silazak ka jugu definitivno će biti od koristi za sve. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miladin Ševarlić. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik koleginica Dušica Stojković.

Izvolite.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući, gospodine Arsiću.

Uvaženi ministre Đorđeviću sa saradnicima, drage kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, u Srbiji nikoga više neće štititi partijska knjižica, ni materijalni status, ni položaj koji zauzima u društvu, i to je suštinska razlika nas iz redova SNS i onih prekoputa nas, koji su predstavljali i ponovo žele da predstavljaju vlast u Srbiji, koji su oličeni u liku i delu Vuka Jeremića, Boška Obradovića, Dragana Đilasa i njima sličnih, koji su žarili i palili Srbijom.

Naše opredeljenje je, kao SNS, zaista bespoštedna borba protiv kriminala i korupcije, i to se zaista ne dovodi u pitanje. Uverena sam da ćemo u godinama pred nama zaista ostvariti još bolje rezultate kada je reč o borbi protiv korupcije i kriminala.

Pokazali smo da imamo političku volju i da stvari u ovoj zemlji možemo promeniti nabolje i kada je reč o izmenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama, i kada je reč o Zakonu o lobiranju, koje, da vas podsetim, i mnoge razvijene zemlje Saveta Evrope nisu usvojile i nemaju kao deo svog pravosudnog sistema. Isto je i kada je reč o jednom jako važnom zakonu koji predstavlja antikorupcijsku meru, a pre svega mislim na Zakon o zaštiti uzbunjivača.

Takođe, želim sve građane Srbije i svoje drage kolege narodne poslanike da podsetim da je 1. marta prošle godine, 2018. godine, na snagu stupio i počela je primena Zakona o organizaciji i nadležnosti organa u borbi protiv organizovanog kriminala, korupcije i terorizma. Akcenat u ovom zakonu je zaista stavljen na otkrivanje koruptivnih i finansijskih krivičnih dela. Na čelu je Tužilaštvo za organizovani kriminal. Pored sedišta u Beogradu, postoje još tri regionalna centra, koji imaju zadatak da procesuiraju one slučajeve tzv. visoke korupcije, gde imovinska vrednost prelazi više od 200.000.000 dinara.

Dosta je rađeno u Ministarstvu pravde i u ovom prethodnom periodu i kada je reč o edukaciji naših sudija, naših tužilaca. Uvode se nove funkcije, a to su finansijski forenzičari, i tako pokazujemo da naše društvo, naše pravosuđe ide ukorak sa trendovima razvijenih zemalja EU, ali i dobrih praksi koje postoje u svetu.

Šta je za to vreme radio deo srpske opozicije? Nadali su se da nećemo prihvatiti inicijativu Igora Jurića, osnivača Fondacije pokojne Tijane Jurić. Ta fondacija je, podsetiću vas, prikupila više od 160.000 potpisa. Deo srpske opozicije nas optužuje da to nećemo da prihvatimo, a danas na ovoj sednici, svih ovih dana, ove nedelje, kada raspravljamo na petom redovnom zasedanju i kada je upravo izmena Krivičnog zakonika i ta inicijativa ove fondacije na dnevnom redu, vidite da su klupe prekoputa nas prazne. Oni biraju da se na drugačiji način bore i, umesto Parlamenta, biraju ulicu, skupe restorane i različite performanse koje izvođe u svakom delu naše Srbije.

Takođe, manir prethodne vlasti je bio, rekla bih, da žele da se okoriste, odnosno da pokušavaju da se okoriste na tragedijama, na gubitku ljudskih života, na smrti dece kako bi dobili, kako bi pokušali da dobiju jeftine političke poene.

Na dnevnom redu je i izmena i dopuna Krivičnog zakonika, ali i važan, jedan od najvažnijih zakona po mom mišljenju, zakon o sprečavanju korupcije. Šta radi deo srpske opozicije? Odsustvuje i sa današnje sednice, bira da kampuje u Beogradu, da napada gradilišta u Beogradu, da sprečava radnike da rade svoj posao, vode borbu protiv saobraćajnih znakova u ovoj zemlji i prosto su spremni za svakojake ulične performanse.

Ali mi smo te ulične performanse, dragi gospodine Arsiću, imali prilike da gledamo i u drugim zemljama, i u okruženju, u Severnoj Makedoniji, i u

Ukrajini. To su prosto već viđeni scenariji koji se nalaze i u našem okruženju i u zemljama u svetu, tako da nas prosto ništa ne može iznenaditi.

Sa ovog mesta želim da podržim inicijativu predsednice Narodne skupštine, gospođe Maje Gojković, koja je govorila o tome da je Parlament mesto gde se suočavaju različita mišljenja i pozvala je sve narodne poslanike da se vrate u Parlament, jer je parlament mesto gde se debatuje, a ne ulica, a ne strane ambasade, a ne skupi restorani u kojima možemo videti lidere dela opozicije.

U nastavku sednice današnjeg redovnog zasedanja, reč je o onom drugom delu dnevnog reda, mi raspravljamo zaista o važnim međunarodnim sporazumima, o zajmovima koje je naša zemlja, Republika Srbija, potpisala sa relevantnim finansijskim institucijama i bankama.

Danas ću govoriti o tački 11. dnevnog reda, koja se odnosi na usvajanje Predloga zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu, koji se odnosi na Projekat unapređenja trgovine i saobraćaja Zapadnog Balkana uz primenu višefaznog programskog pristupa, između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj.

Podsetiću vas, ovaj važan međunarodni sporazum o zajmu potpisan je 7. maja ove godine. U ime Vlade Republike Srbije njega je potpisao ministar finansija Siniša Mali.

Osnovni cilj ovog zakona je da zapravo produbimo tu trgovinsku integraciju Zapadnog Balkana, koja će se, na osnovu ovog programa, sprovoditi u dve faze, koje će trajati po pet godina. U prvoj fazi obuhvaćena je Republika Srbija, Severna Makedonija i Albanija. Visina ovog zajma iznosiće 35.000.000 evra, a rok za realizaciju ovog zajma je 2025. godina.

Reč je o jednom važnom regionalnom projektu sa ciljem smanjenja troškova trgovine i povećanja efikasnosti transporta na Zapadnom Balkanu. Ovaj sporazum će učiniti našu zemlju još atraktivnijim mestom za strana ulaganja, jer nikako ne smemo, kada govorimo o Zapadnom Balkanu, zanemariti tržište, veličinu tog tržišta. Reč je o 20.000.000 stanovnika. Mnoge naše firme sada imaju teškoće, barijere kada posluju i kada izvoze proizvode mimo granica ove zemlje, imaju zaista velike redove na graničnim prelazima. Sada će se ovakvim sporazumom i realizacijom ovog uspešnog projekta ove barijere i te kako otkloniti u praksi.

Kada je reč o evropskim integracijama, mi zaista vodimo računa i želimo da one primere pozitivne prakse primenimo. Kada je reč o našoj regionalnoj saradnji, dobar primer regionalne saradnje svakako predstavlja uspostavljanje Višegradske grupe 1991. godine. Zemlje potpisnice u mađarskom gradu Višegradu su se 1991. godine dogovorile – Poljska, Češka, Slovačka i Mađarska – da žele da razvijaju svoju regionalnu saradnju u oblasti bezbednosti, ekonomije i energetike. Velikim proširenjem 2013. godine, kada su ove zemlje

postale punopravne članice EU, one su se brže, bolje razvijale i sada imaju stalnu komunikaciju, što se pokazalo kao dobro.

Rezultati rada Vlade Republike Srbije su zaista vidljivi i nije samo reč o regionalnoj saradnji i brojnim realizovanim infrastrukturnim projektima. Konačno, u svim medijima možemo videti da je savladana Grdelička klisura, da je probijena Grdelička klisura, da je realizovan taj južni krak Koridora 10 i na taj način se menja slika Srbije. Ona je sada moderna, bolja, uspešnija. Pokazali smo da možemo više i bolje. I kada je reč o realizaciji kapitalnih infrastrukturnih projekata, Srbija je napredovala i zaista verujem da ćemo nastaviti da realizujemo, da transformišemo naše društvo, da ga reformišemo u najboljem pravcu kako bi građani koji žive u našoj zemlji živeli bolje i kvalitetnije.

Na dnevnom redu petog redovnog zasedanja nalazi se i zakon o sprečavanju korupcije, koji i te kako menja nadležnosti Agencije za sprečavanje korupcije. Uvode se oni novi slučajevi koje će Agencija ispitivati, proširuje se krug lica na koje se izveštaj odnosi, uvode se anonimne prijave i vanredne provere izveštaja o prihodima i imovini funkcionera. Želimo ovim novim zakonom da uklonimo sve one nedostatke starog zakona, da pooštrimo kontrolu imovine javnih funkcionera.

Borba protiv korupcije nije samo uslov naših evropskih integracija, već mora da bude borba koja se nezavisno odvija od procesa evropskih integracija, mora biti naša svakodnevna borba, jer je korupcija zaista najveće zlo u našem društvu.

U doba digitalizacije možete sada samo jednim klikom na vašoj tastaturi da saznate koje su to zemlje koje imaju najveću percepciju korupcije kod svojih građana, koje su to korupcionaške afere. Imate i brojne zemlje članice EU koje nisu imune od korupcije u svojim redovima kada govorimo o visokim državnim funkcionerima. Imali smo korupcionašku aferu Sanader u Hrvatskoj, imali smo takođe, i dan-danas imamo, jednu veliku aferu „Atlas grupe“ u Crnoj Gori, koja i te kako politički potresa Crnu Goru i čije smo pipke, te hobotnice korupcionaške, 2008. godine imali i u redovima vrha vlasti u Srbiji.

Kakva je situacija u Srbiji i kakvo je stanje u Srbiji kada je reč o korupciji? Izveštaj koji meri, zapravo to je globalni Indeks percepcije korupcije, iako nije najidealnija metoda, on je pokazao da ima prostora da se još dosta radi u borbi protiv korupcije. Srbija je na osnovu ovog indeksa rangirana na 87. mestu od ukupno 180 zemalja i to mesto delimo sa Republikom Kinom.

Kakva je situacija bila ranije kada je reč o borbi protiv korupcije možda najbolje svedoči izveštaj pokojne Verice Barać, koja je na konferenciji za medije, podsetiću vas, 1. juna 2011. godine, na najbolji način opisala tadašnju situaciju u Srbiji kada je reč o korupciji. Znači, podsećam vas, govorim o 2011. godini. „Mediji u Srbiji su zarobljeni, a tadašnja vlast je kontrolu nad medijima uspostavila preko Srđana Šapera i Dragana Đilasa, najbližeg saradnika

tadašnjeg predsednika Srbije, Borisa Tadića“, izjavila je tada, 2011. godine, predsednica Saveta za borbu protiv korupcije Verica Barać na Regionalnoj konferenciji „Partnerstvo protiv korupcije“ i tada iznela zaista zastrašujuće podatke, da čak 25% budžeta Republike Srbije ide na reklame bez ikakve kontrole.

Ono što je takođe zabrinjavajuće, kada je tadašnji Savet za borbu protiv korupcije ukazivao na sve ove negativne posledice i negativne slučajeve, kod tadašnje vlasti je nailazilo na ignorisanje. Prosto, oni su se oglašivali o ovakve izveštaje. Rekli su da to nema veze. Pa naravno da nema veze kada se novac od reklama i te kako prelio u privatne džepove i kada su nam samo, na primer, u gradu Beogradu ostavili dug od 1,2 milijarde evra.

U tako kontrolisanim i zarobljenim medijima te 2011. godine nije bilo ni govora o efikasnoj borbi protiv korupcije, jer mediji su tada javljali šta vlast hoće da čuje, a nikako šta su zaista realni problemi. Tako u medijima te 2011. godine niste mogli da čujete ni podatke koji su se odnosili na nakaradnu reformu pravosuđa, koja je i te kako dovela do ovakvog stanja u korupciji, ovakvog stanja u kojem se naše društvo nalazi. Tada je preko jedne noći 840 sudija ostalo bez posla, bez prava na pravni lek i bez obrazloženja zašto su ostali bez posla, a u srpskim medijima niste imali dovoljno informacija o tome. Prosto, javnost nije dovoljno informisana, a to je, rekla bih, jedan od najvećih problema koji je zadesio naše društvo, naš politički sistem u prethodnih 10 godina.

Mi ostvarujemo zaista dobre rezultate, ne samo kada je reč o regionalnoj saradnji i infrastrukturnim projektima čiji su zajmovi i sporazumi danas na dnevnom redu, već ostvarujemo i zaista vidljive rezultate i kada je reč o borbi protiv korupcije. Ministarka pravde Nela Kuburović je iznela juče podatke da je za godinu dana, od marta prošle godine do sada, procesuirano više od 500 lica kada je reč o borbi protiv korupcije, i nisu bili pošteđeni ni visoki državni funkcioneri, direktori javnih preduzeća ili nekadašnji pomoćnici ministara, predsednici opština.

Pokazali smo kao SNS da zaista vodimo i da imamo nultu toleranciju kada je reč o borbi protiv korupcije. Slučajevi u Požegi, Leskovcu, Nišu i Beogradu od ove godine, ali i oni stari slučajevi iz perioda DS, kada je ova stranka žarila i palila Srbijom, najbolje govore da su dobili sudski epilog i mi smo ove nedelje u medijima saznali da je okončan sudski spor i da smo dobili epilog na sudu kada je reč o pomoćniku ministra Olivera Dulića, koji je radio u nekadašnjem Ministarstvu za zaštitu životne sredine i koji je i te kako zloupotrebio svoj službeni položaj.

Mi ostvarujemo i radimo dosta na unapređenju onih međunarodnih obaveza, usvajamo međunarodne standarde, o čemu svedoče i GREKO preporuke. Reč je o jednom antikorupcijskom telu Saveta Evrope. Od 13 preporuka Srbija je delimično ispunila 10 preporuka.

Nema sumnje da je korupcija najveće zlo u našem društvu i da se moramo svakoga dana boriti protiv njega.

Kada govorimo o ekonomskim posledicama korupcije, korupcija je i te kako u direktnom odnosu sa smanjenjem rasta i, rekla bih, što je kolač manji, što je bruto nacionalni proizvod manji u jednoj zemlji, to su negativni efekti korupcije veći i vidljiviji.

Zato se pridružujem predsedniku Republike Srbije kada je objavio nultu toleranciju prema korupciji u našoj zemlji na svim poljima. Takođe, podržavam izjavu predsednika Aleksandra Vučića kada je rekao da ne želimo da ličimo na DS, da ne želimo da ličimo na kriminalce i otimače narodnog novca, kakvi su bili ljudi iz DS ali i sadašnji ljudi iz Saveza za promene. Zaista ne mogu da shvatim kako ih nije sramota za ono što su radili dok su bili na vlasti. Ne želimo da ličimo na DS, jer se zbog svojih nedela DS tako brzo raspala, a i danas možemo da vidimo da se svakog dana sve više i više raspada.

Dosta posla nas očekuje u budućnosti. Ne možemo stati kada je reč o borbi protiv korupcije, jer je to svakodnevna borba u našem društvu. U svom današnjem izlaganju sam se i te kako konsultovala u svojoj pripremi sa prošlogodišnjem istraživanjem koje su uradili USAID i CESID, da moramo povratiti poverenje u institucije za borbu protiv korupcije.

Isti rezultati istraživanja pokazuju da je jedna institucija prepoznata, od najvećeg poverenja, reč je o instituciji predsednika Republike Srbije. Upravo je Aleksandar Vučić, kao predsednik Republike Srbije, po mišljenju građana Srbije najposvećeniji u borbi protiv korupcije.

Čeka nas još dosta posla kad je reč o borbi protiv nepotizma, kad je reč o borbi protiv korišćenja prijateljskih veza radi lakšeg obavljanja posla u državnim institucijama.

Zaista poslednja rečenica i time završavam svoje današnje izlaganje, a to je – korupcija nikada ne pada sa neba, ona je posledica i odluka pojedinca. Pojedinci uvek imaju izbor. Ponekad je taj izbor težak, ponekad je taj izbor lak, ali je uvek izbor. U korupciji nema naših i njihovih, već su to uvek korumpirani državni funkcioneri i javni službenici, bez obzira na režim ili političku partiju.

Ono što razlikuje nas iz redova SNS je što nikoga partijska knjižica u Srbiji više ne može zaštititi od nepoštovanja i kršenja zakona, od bavljenja kriminalom ili korupcijom. Ovo je trenutak da zaboravimo naše partijske razloge i želela bih da iskoristim priliku da pozovem sve svoje kolege narodne poslanike da podržimo ove zaista dobre i kvalitetne zakone i međunarodne sporazume koji se zaista tiču svih nas. Hajde da iskoristimo taj trenutak. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Nikola Savić.

Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, danas razmatramo finansijske ugovore i sporazume između Republike Srbije i različitih banaka. U pitanju su Kineska Eksport-import banka, Evropska investiciona banka, Međunarodna banka za obnovu i razvoj i Banka za razvoj Saveta Evrope.

Za mene je najinteresantniji ovaj ugovor između Kineske Eksport-import banke i Vlade Republike Srbije i najviše ću govoriti o tome. Doduše, postoje tu dva ugovora. Jedan se odnosi na izgradnju puta E-763, tačnije deonicu od Preljine do Požege, dok se drugi odnosi na modernizaciju i rekonstrukciju železničke pruge od Novog Sada do Subotice. Ja ću se u svom izlaganju najviše skoncentrisati na ovaj ugovor koji se odnosi na izgradnju autoputa E-763, odnosno deonicu Preljina–Požega, a o ovom drugom ugovoru koji se odnosi na modernizaciju i rekonstrukciju pruge Novi Sad – Subotica govorio je detaljno i iscrpno moj kolega Mirčić.

Pozitivno je to što se ovi aranžmani realizuju sa Kineskom bankom, jer su se Kinezi dosada pokazali kao sigurni i pouzdani partneri. Sa druge strane, svi znamo da nam je Kina istinski prijatelj. Danas, u današnjem svetu, u svetu u kome živimo prava je privilegija imati takvog prijatelja kao što je to Kina. Ovo se odnosi i na politički i na razvojni aspekt.

Znamo da je Srbija deo globalnog projekta „Jedan pojas, jedan put“ i, pošto je Kina pokretač tog projekta i finansijer, to je ujedno i velika šansa za Srbiju. Građevinska operativa za sobom povlači najveći deo ostalih delatnosti i na taj način se vrši upošljavanje novih kadrova, a ujedno dolazi i do rasta BDP-a.

Ne možemo da kažemo da se u Srbiji ne radi mnogo toga, ali mislim da se ministarka Mihajlović preterano hvali nekim svojim uspesima, a stvari baš i ne stoje onako kako ona želi da nam prikaže ovde. Konkretno, kada je u pitanju Koridor 11, odnosno auto-put E-736, Beograd – Južni Jadran, stvari nisu baš onakve kako se ovde prikazuje. Od ukupno 285 km tog koridora koji prolazi kroz Srbiju, imamo sledeću situaciju. Kompletni radovi završeni su samo na deonici Ljig–Preljina, i to u dužini od 40,3 km. Što se tiče ostalih deonica, situacija je sledeća. Evo, ja ću navesti po deonicama baš onako kako smo dobili u materijalu, da znaju građani Srbije. Deonica Ljig–Lajkovac, dužine 24 km, radovi su u toku; deonica Lajkovac–Ub, dužine 12 km, radovi su u toku; deonica Ub–Obrenovac, dužine 26 km, radovi su u toku i najbliža deonica do Beograda, deonica Obrenovac–Surčin, dužine 17,6 km, radovi su počeli sada, 1. marta. Dakle, vidimo da na ovom koridoru ima i te kako još mnogo toga da se radi.

Doduše, moramo priznati da se auto-putevi grade po proceduri koju zahtevaju tehničko-tehnološki uslovi, gde se istovremeno radi više deonica, i sada, u toku izgradnje tih deonica nailazi se na različite probleme i jednostavno nije ni moguće istovremeno završavanje tih deonica, a pogotovo ako znamo da

različite deonice izvode različiti izvođači i može se desiti da ti izvođači uđu u problem, što smo imali slučaj u nekim situacijama.

Evo, konačno smo dočekali da se ovih dana završi napokon južni krak Koridora 10, najavljuje se njegovo otvaranje, i pošto se radi o jednom zahtevnom projektu zaista, završavanje južnog kraka Koridora 10 je za svaku pohvalu.

Međutim, kada je u pitanju istočni krak Koridora 10, tu je situacija nešto drugačija i tu je situacija za svaku kritiku. Evo, imamo slučaj da još neotvorena deonica ovog istočnog kraka Koridora 10, od Proseka prema tunelu Bancarevo, ili Bancarèvo, kako ga akcentuju lokalni meštani i Nišlije, put još nije otvoren a on je počeo da propada, iako nijedan automobil, čak ni ljudska noga nije kročila tim putem, a taj deo gde propada je završen pre neke dve godine.

Tunel Bancarevo i deonica od Bancareva prema Crvenoj Reci je posebna priča. O tom delu istočnog kraka Koridora 10 gotovo da nema nikakvih informacija u javnosti i gotovo da se ništa ne zna, iako je samo praktično ta deonica ostala da se završi taj istočni krak Koridora 10. Nezvanične informacije do kojih sam došao govore da na tom delu istočnog kraka Koridora 10 postoje veliki tehnički problemi, i kod izgradnje tunela i dalje prema deonici prema Crvenoj Reci.

Mene kao čoveka koji živi u tom kraju, čoveka koji odlično poznaje taj kraj i koji poznaje taj reljef, ovo i ne čudi. Naime, znamo za onu izreku „Što se grbo rodi, vrijeme ne ispravi“ i ovaj tunel Bancarevo, dužine od nekih 700 metara, apsolutno je bio nepotreban. U tome se slažu mnogi stručnjaci.

Postojala je logičnija varijanta, da se tunel elegantno izbegne, uz mala i neznatna odstupanja od sadašnje trase. Evo, čak imamo situaciju da je najviša tačka tunela za pet metara viša od alternativne varijante koja bi bila bez tunela. Ja ovde imam, sada ne znam koliko će to kamera da prikaže da se vidi, znači, evo, ulaz u tunel je visine 530 metara, a alternativna varijanta je, znači preko prevoja, za pet metara niža. Ono što je najvažnije, tu se radi o terenu koji je apsolutno nenaseljen. Znači nema ni oranica, ni njiva, sve su pašnjaci i neke druge stvari.

Ja znam da projektovanje ove trase ovog dela ovog tunela nije vršeno u vreme ove vlasti, ali naravno, uz neka manja preprojektovanja moglo se doći do toga da se ove stvari preprojektuju i da se tunel zaobiđe i sigurno bi već ovog trenutka, da je to učinjeno, Koridor 10 istočni krak bio gotov. Ali znate kako to ide, čovek ponekad postupa i suprotno zdravom razumu i teško mu je da prizna svoju zabludu.

Što se tiče ovog moravskog dela Koridora, i o tome je bilo dosta reči. Znamo svi da su u današnje vreme istočna i zapadna Srbija, da su potpuno saobraćajno odsečene. Nemamo auto-put. Pruga i železnica takođe ne

funkcionišu. Pruga od Stalaća do Kraljeva i prema zapadnoj Srbiji takođe nije u funkciji i zaista ovde postoji jedna velika potreba da se ovaj koridor uradi.

Ali opet videli smo da pomenuta gospođa Mihajlović, ministarka zadužena za infrastrukturu, mimo svih propisa i mimo znanja Vlade, sama pravi neke aranžmane sa američkom firmom i sklapa ugovore koji su apsolutno nepovoljni i koji iznose višestruko skuplje nego da je to slučaj sa nekom drugom firmom. A svi smo se ovde složili i možemo se složiti oko toga da su Kinezi i kineske firme najpogodnije i najpovoljnije kod izgradnje auto-puteva i ostalih infrastrukturnih objekata, a to smo se mogli ovde uveriti i kod izgradnje ovoga takozvanog „kineskog mosta“ preko Dunava, koji je izgrađen u rekordno kratko vreme i vrlo kvalitetno.

Na kraju želim da podsetim vlast da postoji i istočna Srbija. Znači istočna Srbija, od Kladova, Negotina, Bora, Zaječara, Knjaževca i taj deo. To možda jeste najnenaseljeniji, ili najređe naseljeni, deo Srbije, ali teritorijalno to je veliki prostor i zaista i tamo žive naši ljudi, naši građani i apelujem na vlast da posveti pažnju i tim građanima i tom delu Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima kolegistica Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, danas je na dnevnom redu osam sporazuma o zajmu koji će doprineti da Srbija bude jedna moderna zemlja sa unapređenom putnom infrastrukturom, sa unapređenom elektronskom upravom, sa modernizovanom poreskom administracijom, sa unapređenom lokalnom infrastrukturom i unapređenom zdravstvenom zaštitom. Dakle, to su oblasti koje će se finansirati iz ovih osam sporazuma koji su danas na dnevnom redu.

Ja ću danas konkretno govoriti o Predlogu zakona o potvrđivanju Okvirnog sporazuma između Republike Srbije i Banke za razvoj Saveta Evrope za finansiranje javnog sektora, za unapređenje infrastrukture u oblasti zdravstvene zaštite.

Srbija uzima zajam od 200 miliona evra za finansiranje zdravstvene infrastrukture i bolničke opreme u zdravstvenim centrima širom Srbije. Projekat se odnosi na izgradnju, proširenje i rehabilitaciju zdravstvenih centara u 18 opština i gradova u Srbiji. Projekat će sprovoditi Kancelarija za upravljanje javnim ulaganjima, a procenjena vrednost ovog projekta je minimum 350 miliona evra, od čega 200 miliona evra, kao što sam već pomenula, Srbija uzima iz zajma, a 150 miliona evra će se finansirati iz budžeta Republike Srbije. Dakle, sredstva iz ovog zajma su planirana kao podrška već postojećim investicijama iz budžeta Srbije u zdravstvenu zaštitu.

Ono što je važno da građani Srbije znaju jeste da se ovaj zajam uzima pod jako povoljnim uslovima, da imamo mogućnosti da prilikom povlačenja tranši biramo fiksnu ili varijabilnu kamatnu stopu, a informacije radi, fiksna kamatna stopa kod Banke za razvoj Saveta Evrope iznosi 0,5% godišnje. Takođe, imamo mogućnost da prilikom povlačenja tranši biramo period otplate od 15 do 20 godina, uključujući i period početka od pet godina. Kredit se realizuje u najmanje dve tranše, pri čemu iznos prve tranše ne može biti veći od 50% vrednosti ovog zajma. Sredstva su nam na raspolaganju do 2023. godine, a ono što je najvažnije je da na nepovučena sredstava ne plaćamo nikakvu nadoknadu, odnosno ne plaćamo penale.

Na moje veliko zadovoljstvo i na zadovoljstvo svih građana Leskovca i čitavog Jablaničkog okruga, u 18 opština i gradova u kojima će se renovirati zdravstvene ustanove spada i grad Leskovac, iz koga ja dolazim, odnosno Opšta bolnica u Leskovcu. Ukupna vrednost projekta za renoviranje Opšte bolnice u Leskovcu iznosi 21 milion evra. Priznaćete, vrlo impozantan iznos. Od toga 15 miliona evra je planirano za kompletnu rekonstrukciju glavne zgrade bolnice, koja datira još iz 70-ih godina, zatim za izgradnju centralne intenzivne nege, zatim za centralnu sterilizaciju i specijalističke ambulante, dok je šest miliona evra planirano za nabavku nove opreme. Radovi na rekonstrukciji i energetske sanaciji zgrade Opšte bolnice Leskovac su uveliko u toku, kažem, na veliko zadovoljstvo svih stanovnika Jablaničkog okruga.

Hoću da podsetim građane da smo krajem 2017. godine otvorili Klinički centar u Nišu prema svetskim standardima. Danas govorimo o ulaganjima u Opštu bolnicu u Leskovcu u vrednosti od 21 milion evra. Takođe, ovim sporazumom o zajmu obuhvaćeni su i zdravstveni centri u Vranju, koji će takođe biti renovirani, i to su sve dokazi da Vlada Republike Srbije i predsednik Srbije Aleksandar Vučić vode računa o razvoju juga Srbije.

Da Vlada Republike Srbije i predsednik Aleksandar Vučić vode računa o razvoju Srbije govore i naponi koji su uloženi da se što pre završi južni krak Koridora 10, koji će zvanično u subotu biti otvoren. Građani juga Srbije prepoznaju napore koje predsednik Vučić ulaže i koje Vlada Republike Srbije ulaže za razvoj juga Srbije i upravo je to i razlog zašto predsednik Republike Srbije najveću podršku građana ima upravo na jugu Srbije.

Dozvolite mi da se samo kratko osvrnem na jučerašnje teme iz dnevnog reda. Imam moralnu obavezu da kažem da apsolutno podržavam izmene i dopune Krivičnog zakonika u delu koji se odnosi na uvođenje doživotne kazne zatvora za najteža krivična dela. Građani Srbije su imali priliku da kažu šta misle o uvođenju kazne doživotnog zatvora bez uslovnog otpusta za najteža krivična dela i oni su potpisali peticiju. Sto šezdeset hiljada građana je potpisalo peticiju za uvođenje doživotne kazne zatvora.

Tako da pozivam sve narodne poslanike da u danu za glasanje glasamo za izmene i dopune Krivičnog zakonika, a i za sporazume koji se nalaze na današnjem dnevnom redu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre, poštovani građani Srbije, kao što vidite, poslanici Srpske radikalne stranke učestvuju u svim javnim raspravama u Narodnoj skupštini Republike Srbije. Ovo želim samo da kažem da se ne bi stekao pogrešan utisak kako opozicije u Narodnoj skupštini Republike Srbije nema. Ja bih rekao – prava i jedina opozicija u ovom trenutku je Srpska radikalna stranka i mi dajemo maksimalan doprinos u ovim javnim raspravama.

Da bi jedno društvo ili država mogla uspešno da se razvija potrebno je da ulaže u infrastrukturu, u puteve, tunele, železnicu i sve ono što predstavlja dobre preduslove za kvalitetan život. Dva su načina finansiranja tih objekata – jedan je iz sopstvenih sredstava, a drugi je iz kreditnih aranžmana.

Danas u svetu skoro da ne postoji nijedna država koja nema svoj javni dug. Istina, postoje dve veoma male države, i možda se može pronaći još neka, a to su Makao i Istočni Timor. Makao je polukolonija Kine, do 1999. godine bio je portugalska kolonija, on nema javni dug. Osnovna delatnost tamo su kockarnice, iz Las Vegasa dolaze. Pošto je kocka u Kini i u Hongkongu zabranjena, to je raj za kockare i oni uglavnom od toga žive, Istočni Timor od turizma i još poneka država može se pronaći u svetu koja nema javnog duga, a sve ostale imaju.

Interesantno je da javni dug Japana iznosi 223% njihovog domaćeg bruto proizvoda i trebalo bi da rade dve godine, 2,2 godine, da bi taj dug odužile. Interesantno je takođe naglasiti da javni dug Sjedinjenih Američkih Država iznosi 20 biliona američkih dolara. One jesu veliki dužnici, i to po glavi njihovog stanovnika iznosi 61.500 dolara, ali njima nije problem iako su toliko zadužene, i to u ukupnom javnom dugu na svetskom nivou iznosi jednu šestinu, a Japan zauzima negde oko jednu trećinu, njihov javni dug. To za SAD nije neka ozbiljna prepreka jer one taj dug ne moraju ni da vrate. Mogu da štampaju dolare, plasiraju ih u druge zemlje gde oni naprave veštačku potražnju i oni će se lako sa tim izboriti.

Interesantno je za naše uslove napomenuti da bivše članice SFRJ Slovenija i Hrvatska spadaju u zaduženije zemlje u Evropskoj uniji. Možda bi javni dug Srbije bio znatno veći da Srpska radikalna stranka ne vrši pritisak od 2000. godine, pa i danas, da se odustane od puta ka EU i mislim da je njihovo zaduživanje u dobroj meri proisteklo i koraćanjem tim pogrešnim evropskim putem. Javni dug Hrvatske iznosi 81,5%, Slovenije je nešto manji.

Da bismo mogli da uporedimo i da kažemo i da građani razumeju o čemu se danas radi, ja ću morati, ali u skraćenom obliku, da pročitam koje ćemo mi ugovore u danu za glasanje, odnosno skupštinska većina u danu za glasanje izglasati. To je zajam za rekonstrukciju i modernizaciju mađarsko-srpske železnice, auto-puta deonice Preljina–Požega, Partnerstvo za lokalni razvoj, jačanje otpornosti lokalne infrastrukture, modernizacija poreske administracije – o tome ću ja nešto da govorim – unapređenje trgovine i saobraćaja, unapređenje usluga elektronske uprave i finansiranje javnog sektora.

Znači, imamo osam ugovora, odnosno osam kreditnih zaduženja i to je 1.433.000.000 dolara i 431.100.000 evra, što ukupno iznosi negde oko 1.710.000.000 evra. Ukupan javni dug države Srbije na današnji dan iznosi oko 23.560.000.000 evra. Od toga je javni državni dug, odnosno centralni dug 23.214.000.000 i negde oko 346.000.000 negarantovanog duga za javna preduzeća jedinica lokalnih samouprava i možda javnih preduzeća čiji je osnivač Vlada.

Kreditna sredstva, znači u ovom iznosu koji sam rekao, već će se povući od Kineske Eksport-import banke, Evropske investicione banke dva, Kineske banke dva, Međunarodne banke za obnovu i razvoj tri i Banke za razvoj Saveta Evrope jedan. Nekada je javni dug Srbije iznosio 72% BDP-a, a sada je oko 51%. Vrlo često pozicija kritikuje bivši režim da su se zaduživali po skupim kreditima, i to je tačno, ali su onda i kreditni uslovi bili nešto drugačiji. Mi sada imamo reprogram. Kao što građani Srbije uzimaju kod stranih banaka kredite da bi otplaćivali prethodne, to je i sad slučaj.

Zaduženje, malo smo mi to izračunali, po stanovniku za ovaj kredit, i razumemo mi da je ministar juče rekao i znamo, pročitali smo predloge ovih sporazuma, da se ta kreditna sredstva neće dobiti u jednom danu, ali kada budemo povukli sva ta kreditna sredstva, to će biti 243 evra po stanovniku, odnosno 254 po biraču u Srbiji. Vidite da je ovde mala razlika između duga po glavi stanovnika i po biraču. To ukazuje da imamo problem u strukturi stanovništva od jednog dana do 18 godina i on će biti još izraženiji.

Vrlo često i predsednik države, i Vlada Republike Srbije i vi kolege narodni poslanici iznosite činjenicu da Srbija ima najjeftiniju radnu snagu. Nažalost, to je tačno. E, zbog toga što imamo najjeftiniju radnu snagu, u poslednje vreme sve više građana Srbije, pogotovo kvalifikovanih zanatlija i stručnih radnika, odlazi iz Srbije za nešto bolje plaćenu satnicu u zemlje Zapadne Evrope i druge zemlje sveta. Jednom kada neko ode i oseti te finansijske uslove da su nešto bolji, teško će doneti odluku za povratak, bez obzira koliko mu Srbija bila na srcu.

Na ovom planu mora mnogo više da se radi nego što se radilo dosada. Da ne bismo došli u jednu situaciju, kao što je to bilo pre nekoliko godina, da se država Srbija u jednoj sekundi zaduživala 92 evra, u jednom satu 331.200

evra, a u jednom danu 7.900.000 evra, moramo povesti računa. Uzimati kredite – da, naći optimum, a posebnu pažnju obratiti kod izbora izvođača tih radova, a o kvalitetu i da ne govorimo. Znači, kvalitet izvedenih radova ili usluga, a pošto ovde imamo i kredite za usluge, moramo sa pažnjom najboljeg domaćina pratiti, što do sada nije bio slučaj, a posebno je to izraženo tamo gde se kao nadležni ministar pojavljuje gospođa Zorana Mihajlović.

I da ne ispadne da mi radikali nešto imamo protiv gospođe Zorane Mihajlović, sećate se da je kolega Đorđe Komlenski govorio o rehabilitaciji puta Obrenovac–Ub, a ja mogu da vam potvrdim, pošto povremeno prolazim putem i uključujem se na Ibarsku magistralu, u Čelijama put od Nepričave do Lajkovca kao da je rađen pre Drugog svetskog rata a ne da je prošle godine rađena nekakva rehabilitacija. Vozilo kada prolazi, kao da je na nekim skakaonicama. To se ne sme dozvoliti, to ne sme tako da bude.

Zbog korektnosti i objektivnosti, ja ću samo da vas podsetim kakva je bila zaduženost po dosadašnjim vladama.

Vlada Zorana Đinđića je preuzela, zatekla javni dug od 14,6 milijardi, a ostatak posle 2003. godine, Zorana Đinđića i Zorana Živkovića, bio je 11,02 milijarde. Smanjio se javni dug, ali treba imati u vidu činjenicu – privatizaciju; privatizaciju koju su oni izvršili i gde je, naravno, rasprodato sve što je vredelo i što je bilo ozbiljan potencijal za ubrzan ekonomski razvoj Srbije. Ovo što je smanjenje javnog duga, to je statistički podatak, ali to nije prava istina.

Vlada Vojislava Koštunice, od 2004. do 2008. godine, dakle 11,02 milijarde, 8,78 milijardi duga. I ovde se javni dug smanjuje, ali privredni potencijal, posebno u realnom sektoru, značajno opada.

Vlada Mirka Cvetkovića 8,78 milijardi, izlazi na 15,4. Ovde je zaduženje, čini mi se, bilo najveće. Privredni potencijal se nije razvijao, javni dug se povećavao, iznošenje finansijskih sredstava iz Srbije bilo je ogromno. Ovde se barata o nekim ciframa, nismo uspeali da ih proverimo, negde čak i oko 50 milijardi da je izneto u vreme vlade Mirka Cvetkovića.

Vlada Ivice Dačića nasledila je dug od 15,4 milijarde, a po završetku njegovog predsednikovanja u Vladi – 20,6 milijardi i posle vlada Aleksandra Vučića, sada da ne pravimo tu presek, nasledila je dug od 20,6 milijardi, a po završetku 24,2 milijarde.

E sad, kada je u pitanju javni dug, on se vrlo često dovodi u vezu sa bruto domaćim proizvodom po glavi stanovnika i u apsolutnom iznosu. Samo po sebi to ne može da da pravu sliku u kakvoj situaciji se mi nalazimo. Znači i posmatrate svog komšiju koji duguje možda 20.000 za komunalne usluge i on se mnogo više s tim bori i mnogo mu je teže da to otplati nego nekom ko duguje 100.000 dinara, zavisi da li je zaposlen, kakva su mu primanja itd. To ne može da bude nešto što je mnogo realno.

E sad, naš javni dug se smanjivao procentualno u odnosu na BDP, ali treba imati u vidu da privredni subjekti u Srbiji, tretman domaća firma ali strani kapital, imamo nekoliko ozbiljnih izvoznika, i to verovatno u dobroj meri utiče na procentualno smanjenje javnog duga.

Kakva je situacija po pitanju javnog duga u zemljama članicama Evropske unije? Pa njihov prosečan javni dug je oko 81% u odnosu na BDP na nivou EU, s tim što je tu ogromna razlika. Videli ste da je Grčka možda druga ili treća zemlja, odnosno druga po zaduženosti, ona utiče na taj negativni prosek, dok Nemačka ima znatno manji dug, pa onda je taj prosek na tom nivou koji jeste.

Sad bih ja nešto da kažem vezano za modernizaciju Poreske uprave. Modernizacija Poreske uprave je potrebna i neophodna, ali mi sa modernizacijom Poreske uprave pokušavamo još od direktora – sećate se onog Slovenca Simića – neki pomaci su tu napravljeni, ali to nije dovoljno. Poreska uprava nam nekako dođe kao protočni bojler za punjenje budžeta, to je institucija koja vrši naplatu javnih prihoda, i to je neophodno, to mora tako da bude.

Međutim, poznato nam je da u kadrovskom smislu se pokušavaju sprovesti neke reforme u Poreskoj upravi. Ja bih rekao da to neće dati dobre rezultate, kako u pogledu naplate javnih prihoda, tako možda i u pogledu korektnosti prema poreskim obveznicima, odnosno građanima Srbije, pa će...

Mesto iz kojeg ja dolazim, Ljubovija, ima jednu mesnu zajednicu udaljenu oko 40 kilometara od sedišta opštine. U tom mestu je rođen i naš bivši kolega i potpredsednik Narodne skupštine Konstantin Arsenović. Ono je udaljeno 40 kilometara, dalje od Ljubovije do Loznice, gde će biti sedište filijale Poreske uprave, naknadno 70 kilometara; to je, znači, 110 kilometara. E, da bi sad jedan poreski obveznik dobio neku potvrdu koja mu je neophodna, da bi registrovao vozilo, da bi izvršio neku drugu poresku transakciju, on mora da ode do Loznice. Moguće je i elektronskim putem, to se sad već naziva odeljenje za neke posebne poslove, da se uputi taj zahtev, ali on mora otići da preuzme taj akt ako mu je neophodan u kraćem periodu ili da čeka sedam dana da to dobije putem pošte. E, to nije dobro i mi ne bi trebalo na takav način da vršimo reformu Poreske uprave.

Poreska uprava bi trebalo da vrši i jednu drugu vrstu kontrole, a to do sada čini mi se da nije radila ni centralna naša banka, Narodna banka Republike Srbije – kontrola iznošenja profita stranih kompanija. Samo u 2014. godini od naših građana Srbije banke su uzele, ja bih rekao otele, 1,9 milijardi evra na ime kamata i drugih usluga. Tu nisu u pitanju rate nego kamate i druge usluge koje one naplaćuju, a javno su prikazale prihod, odnosno dobit od 19,4 miliona evra. To je samo 1% od onoga što su one inkasirale. E, tu Poreska uprava treba da

izvrši jednu ozbiljnu transformaciju i jedan drugačiji odnos prema tim privrednim subjektima.

Mene raduje činjenica...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Periću.)

... I ne samo mene, nego sve srpske radikale, što svest kod građana Srbije u ispunjavanju svojih obaveza raste, s jedne strane, a s druge strane, kao što nam je država zadužena, građani su još više zaduženi.

Izašla je sada gospođa Jelena Tanasković...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Periću.

Evo, tu još jednu rečenicu da dodate, zatražite reč.

SRETO PERIĆ: Hvala puno, kolega Arsiću, na razumevanju.

Hteo sam samo da zamolim gospodina ministra Đorđevića da, kad bude rađen budžet Republike Srbije za 2020. godinu, proba da kao ozbiljan projekat ove države uvrsti izgradnju tunela kroz Proslop, kako bi obećanje predsednika Republike dato i u Banjaluci i na mnogim mestima u Srbiji dobilo svoju istinu, da se uradi taj tunel kako bi Sarajevo, Beograd i ostala mesta bila bliže, a samim tim stvorili se bolji privredni uslovi i ambijent za razvoj tih delova. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima kolegistica Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre Đorđeviću, kolegice i kolege narodni poslanici, set pravosudnih zakona, kao i današnji predlozi zakona o zajmovima su od izuzetnog značaja i u interesu su svih nas, svih građana, znači čitavog društva, i doprineće razvoju Republike Srbije.

Ja ću se u svom izlaganju osvrnuti na Predlog zakona o potvrđivanju Okvirnog sporazuma o zajmu između Banke za razvoj Saveta Evrope i Republike Srbije za finansiranje javnog sektora, a radi se na unapređenju infrastrukture u oblasti zdravstvene zaštite u Srbiji.

Naime, planirani zajam je u iznosu od 200.000.000 evra. Okvirni sporazum je potpisan u Beogradu 4. aprila 2019. godine i u Parizu 15. aprila 2019. godine, a radi se o zajmu za finansiranje zdravstvene infrastrukture i bolničke opreme u odabranim zdravstvenim ustanovama sekundarnog ili tercijarnog nivoa zdravstvene zaštite. Naime, u pitanju je oko 18 zdravstvenih ustanova širom Republike Srbije, i to u sledećim gradovima: Arandelovac, Valjevo, Vranje, Gornji Milanovac, Zaječar, Kladovo, Kraljevo, Leskovac, Loznica, Majdanpek, Paraćin, Pirot, Prokuplje, Smederevo, Smederevska Palanka, Sremska Mitrovica, Subotica i Čuprija.

Kao što sam rekla, sredstva ovog zajma planirana su kao podrška već postojećim investicijama državnog budžeta u zdravstveni sektor i na taj način bi se pokrilo oko 30% investicionih potreba za infrastrukturno održavanje

tokom trogodišnjeg perioda, sa akcentom na poboljšanje infrastrukture, kao što sam rekla, na sekundarnom i tercijarnom nivou zdravstvene zaštite kroz ulaganja u modernizaciju malih, srednjih i većih bolničkih ustanova specijalističke zaštite. Za sprovođenje projekta zadužena je Kancelarija za upravljanje javnim ulaganjima kao telo za sprovođenje projekta.

Kao što možemo da vidimo i svedoci smo svega toga, da ova Vlada i Ministarstvo zdravlja kontinuirano ulažu napore na uspostavljanju bržeg, efikasnijeg i kvalitetnijeg zdravstvenog sistema u Srbiji i u tom pravcu, pored izgradnje novih i rekonstrukcije postojećih zdravstvenih objekata, nabavke nove medicinske opreme i aparata, Ministarstvo intenzivno sprovodi politiku kadrovskog osnaživanja zdravstvenog sistema.

Zbog velikog interesovanja građana ja bih da kažem par rečenica i o Krivičnom zakoniku. Naime, stav humanista, kriminologa i stručne javnosti je da kažnjavanje nije osveta ni odmazda, već način da se osuđenik prevaspita i nakon toga vrati u društvo i sredinu u kojoj je živeo. Kao što svi znamo, mi nemamo smrtnu kaznu. Međutim, iako su moderne tendencije takve da se postupa na način kao što sam rekla, znači prevaspitanje i resocijalizacija a ne kažnjavanje, stvarnost nas svakodnevno demantuje upravo svirepošću, brutalnošću, bezobzirnošću zločina čiji smo, nažalost, savremenici poslednjih godina.

Naime, poslednjih godina se u našoj zemlji dogodilo toliko stravičnih zločina nad decom, nemoćnim licima, ženama, da je cela zemlja i region danima i nedeljama bio u šoku. I dan-danas smo u šoku. Naravno, to se ne može zaboraviti, zbog surovosti izvršenih zločina ali i hladnokrvnosti izvršilaca i njihovog odnosa prema izvršenom zločinu. U takvim situacijama kaznena politika mora da bude mnogo, mnogo stroža.

Često se u narodu mogu čuti izjave da je naša kaznena politika blaga, da se za ubistvo dobija par godina robije, nanogica itd., što samo pothranjuje motive potencijalnih zločinaca sa stavom da će se nakon izvršenog zločina izvući sa što manjom kaznom. Tome se mora stati na put i to odmah.

Kazna doživotnog zatvora je apsolutno opravdana i prihvatljiva za krivična dela za koja je i predložena i nema dileme da li je treba uvesti ili ne u naš pravni sistem. Ako saznanje da doživotni zatvor može da odvрати potencijalnog ubicu da ne izvrši krivično delo i time bude spasen makar i jedan život, onda je svrha uvođenja ove kazne postignuta. Setimo se sve dece koja su tragično stradala od počinilaca krivičnih dela. Setimo se samo koliko su i njihovi egzekutori bili surovi i svirepi.

U danu za glasanje mi iz Srpske napredne stranke podržaćemo sve zakone i set pravosudnih zakona i predloge zakona o zajmovima, ali molim kao žena, kao lekar i kao narodni predstavnik da svi poslanici podrže ove zakone i daju svoj glas u danu za glasanje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Jahja Fehratović.

Izvolite.

JAHJA FEHRATOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre Đorđeviću, dame i gospodo narodni poslanici, iz niza predloga finansijskih ugovora vrlo važan je i zakon o potvrđivanju Finansijskog ugovora – Okvir za jačanje otpornosti lokalne infrastrukture, naravno između Republike Srbije i Evropske investicione banke.

Nas iz Sandžaka pogotovo ohrabruje stavka da će se sredstva dobijena ovim ugovorom koristiti i za izgradnju vodovodne i kanalizacione mreže u nerazvijenim područjima, jer u tome vidimo šansu da konačno građani Tutina pred kraj druge decenije 21. veka dobiju pijaću vodu.

Podsetiću vas da je to jedan od retkih gradova, ne samo u našoj državi već i na Balkanu, a verovatno i šire, koji uopšte nema pijaće vode sa gradskog vodovoda. Građani su taoci korumpirane lokalne vlasti koja vlada ovim gradom skoro tri decenije i koja nije uspela da obezbedi svojim stanovnicima, čak ni užem gradskom jezgru, pijaću vodu. Voda koja toči sa njihovih česmi, prema analizi stručnih tela, nije za ljudsku upotrebu, što znači da nema karakteristike ni tehničke vode. Stanovništvo se snabdeva sa alternativnih izvora pijaće vode, koja je često i sama lošeg kvaliteta.

Nekoliko puta su iz domaćih budžeta, kao i međunarodne pomoći, izdvojena sredstva za rešavanje ovog problema, odnosno izgradnju vodovoda u Tutinu. Međutim, sredstva su nestajala bez traga. Veliki deo pripremnih elemenata, cevi i slično završio je na nekim drugim lokacijama kao deo kupoprodajne tranše lokalne vlasti. Krivične prijave protiv više odgovornih lica za zloupotrebu položaja stoje u tužilaštvima i dan-danas, nikad ih niko nije procesuirao.

Tako već godinama problem građana nije rešen. Oni su žrtve ovih kriminalnih radnji koje kao takve traju u kontinuitetu od uvođenja višestranačkog sistema i neodlučnosti državnih organa da se obračunaju sa korumpiranim pojedincima iz lokalne tutinske vlasti koji su odgovorni za takvo stanje. Naravno, to žmurenje i nečinjenje ih dodatno ohrabruje da nastave držati stanovništvo u mraku i bedi, bez minimuma osnovne i civilizacijske vrednosti, zarad ličnih interesa.

Da je stanje alarmantno svedoči statistika koja govori o većem broju smrtonosnih oboljenja ljudi sa ovog prostora, koja se mogu dovesti u direktnu vezu sa hemijski neispravnom vodom. Pre nekoliko godina imali smo i uginuća stoke koja se napajala takvom vodom.

Zato verujem da će, s obzirom na to da tužilaštvo i sudovi iz nekog razloga tolerišu ovaj teror nad građanima i kontinuirane i direktne zloupotrebe lokalnog budžeta opštine Tutin, kao i namenske međunarodne pomoći, Vlada i

republički organi iz ovog ugovora kao urgentna izdvojiti sredstva za rekonstrukciju i rehabilitaciju postojeće i dalju izgradnju vodovodne mreže u opštini Tutin, jer je zaista stanje više nego alarmantno, o čemu smo mi poslanici Stranke pravde i pomirenja više puta i ovde u Skupštini Republike Srbije govorili. S tim što bi se moralo, a shodno prethodnim iskustvima, za ovu investiciju sprovesti višestruki nadzor kako bi građani Tutina konačno i dobili pijaću vodu.

Ovo je ujedno i naš apel, u ime građana Tutina, Vladinoj kancelariji zaduženoj za realizaciju ovog ugovora da na listu prioriteta stavi tutinski vodovod, te razlog više da u danu za glasanje podržimo ove predloge zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima koleginica Vera Jovanović.

Izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući Arsiću, ministre sa saradnicom, građani Srbije, kolege poslanici, u današnjoj raspravi ja ću govoriti o Predlogu zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu kredita za preferencijalnog kupca između Vlade Republike Srbije i Kineske Eksport-import banke za Projekat modernizacije i rekonstrukcije mađarsko-srpske železničke pruge na teritoriji Republike Srbije, za deonicu Novi Sad – Subotica i državna granica Kelebija.

Projekat modernizacije i rekonstrukcije pruge Beograd–Budimpešta kao deo globalnog projekta „Jedan pojas, jedan put“ jedan je od najvažnijih infrastrukturnih projekata Republike Srbije, čija je zajednička realizacija dogovorena na nivou predsednika i vlada Republike Srbije, Narodne Republike Kine i Mađarske. Navedeni projekat ima značaj za privredu Republike Srbije, Narodne Republike Kine i susedne nam Mađarske.

Za deonicu pruge Beograd – Stara Pazova Republici Srbiji je već odobren zajam od iste banke u iznosu 297.000.000 dolara, a komercijalni ugovor o kome sada raspravljamo obuhvata usluge, nabavku, izgradnju i ugradnju svih neophodnih elemenata za rekonstrukciju deonice dužine 108,1 kilometar kako bi se uspostavila dvokolosečna pruga za mešoviti saobraćaj za brzine do 200 kilometara na sat.

Za deonicu Novi Sad – Subotica – granica ugovor je potpisan 25. aprila u Peking, a kredit je odobren u iznosu od 988.000.000 dolara, iz kojih će se finansirati 85% vrednosti projekta po komercijalnom ugovoru, a 15% će se finansirati iz budžeta Republike Srbije. Ovim ugovorom predviđen je rok dospeća kredita 20 godina, period raspoloživosti pet godina i godišnja kamatna stopa fiksna 2%.

Tako, poštovani građani Srbije, dok ova vlada Srbije radi zajedno sa predsednikom Aleksandrom Vučićem, ispred Predsedništva se šire šatori i verovatno da testerama hoće u budućnost.

Prilikom potpisivanja ovog i još važnih ugovora Vučić se u Pekingu sastao, pored Si Đinpinga, čiji je gost bio, i sa Li Kećangom, Đuzepeom Kontijem, kao i sa Vladimirom Putinom i predsednikom Kazahstana Nazarbajevim. U Kini je predsednik Vučić izjavio da je veoma ponosan na svoju zemlju, koju predstavlja u Kini.

Postavljam pitanje – ko se od prethodnih predsednika Srbije toliko puta sastao sa predsednikom Kine i Rusije? Niko. A rezultati su viđeni, svakodnevno. Za vikend se otvara Koridor 10. Biće to veliki uspeh ove vlade i predsednika Vučića.

Ovaj parlament raspravlja o zakonu o sprečavanju korupcije zato što je to od značaja za realizaciju strateških ciljeva Republike Srbije, a koliko je Srpskoj naprednoj stranci stalo da korupcija ima nultu toleranciju, to pokazuje i na delu. Srpska napredna stranka hapsi svoje ljude, iz svojih redova, predsednik Vučić proziva bahate lokalne čelnike, policija radi svoj posao.

Recite mi, kolege poslanici, da li se sećate koga su hapsili čelnici DOS-a i oni pre 2012. godine? Hapsili su svoje neistomišljenike, a onda je država plaćala oštećenima za nepostojeća dela. Gluvi su bili na vapaje Verice Barać gde je ukazivala na 24 privatizacije, a posebno je prozivala Đilasa i njegovu kapu nad svim medijima u državi Srbiji. Eto, zato građani Srbije pamte i kašnjavaju, a tek će ih kazniti, nadam se, na sledećim izborima.

Molim svoje kolege poslanike da u danu za glasanje prihvatimo sve predložene zakone i ugovore koji su pred nama. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem kolegici Jovanović.

Reč ima narodni poslanik Miletić Mihajlović.

Izvolite.

MILETIĆ MIHAJLOVIĆ: Poštovani predsedavajući, gospodine ministre, dame i gospodo narodni poslanici, danas, evo od početka zasedanja razgovaramo i razmatramo tačke dnevnog reda koje imamo, a reč je o sporazumima, zapravo o predlozima zakona o potvrđivanju sporazuma o kreditima i o zajmovima koji se odnose na infrastrukturne projekte, bilo da je reč o železnici ili auto-putevima, zatim o finansijskim ugovorima koji podržavaju lokalni razvoj i projekte u jedinicama lokalne samouprave, zatim u oblasti trgovine i saobraćaja, zatim u oblasti poreske administracije, zatim za unapređivanje usluga elektronske uprave i definitivno imamo danas i sporazum koji se odnosi na unapređenje infrastrukture u oblasti zdravstvene zaštite.

Naravno, nije uvek ovako prijemčivo za uši i popularno to da se zajmimo, da uzimamo te kredite, da povećavamo dug itd. Često i narod kaže,

ali bez obzira na tu narodnu izreku, dug nije dobar drug. Mislim da je neophodno da učinimo takve korake uzimanja kredita od međunarodnih institucija, jer zapravo time stvaramo neophodne pretpostavke za brži društvenoekonomski razvoj naše zemlje, a bez tih zajmova, bez tih kredita ne bismo mogli da dostignemo odgovarajući nivo koji čini, opet, pretpostavku za dalji napredak i u oblasti ekonomije i u drugim društvenim sferama. Prema tome, naravno da moramo voditi računa da ne dođe do prezaduživanja, ali sa druge strane, vođenjem računa o tome, mi ipak to moramo da učinimo i da sa tim sredstvima imamo krupnije korake u razvoju, društvenoekonomskom razvoju naše zemlje.

Ja ću posebno izneti i komentarisati ovaj Predlog zakona o potvrđivanju Finansijskog ugovora Partnerstvo za lokalni razvoj između Republike Srbije i Evropske investicione banke. Onako kako ja razumem, ja bih učinio pohvalu zaključenju takvog ugovora o kreditu od Evropske investicione banke u cilju realizacije Projekta Partnerstvo za program lokalnog razvoja.

Zapravo, ovim zajmom, ovim kreditom mi to činimo u cilju podizanja infrastrukturnog kapaciteta, standarda i kvaliteta života građana, zatim u cilju podrške lokalnom ekonomskom razvoju i dobro su došla takva sredstva, koja će biti u visini od 22.000.000 evra od Evropske investicione banke. Sedamdeset pet procenata tih sredstava su od banke, a osam miliona evra je, koji će biti dopuna ovoga da bi se zaokružilo na 30 miliona, budžet Republike Srbije, budžet lokalnih samouprava i od donatorstva.

Smatram da bi ovakvih kredita i zajmova u cilju razvoja, naročito onih delova Srbije koji nisu razvijeni, trebalo da bude i više, i ne samo više nego da ti zajmovi budu i u većim iznosima. Mi danas, a to je naša boljka, imamo velike razlike u razvijenosti pojedinih delova Srbije. Na jednoj strani imamo, naravno, razvijen Beograd, što je dobro. Postoje i neki drugi delovi Srbije koji su prilično razvijeni, a postoje i delovi Srbije koji su jako nerazvijeni, koji su zahvaćeni procesom depopulacije. O tome moramo voditi računa i zato su ovi krediti zaista dobrodošli.

Oblast finansiranja ovim kreditom je popravka i poboljšanje javnih objekata, zatim rekonstrukcija i izgradnja lokalnih tržnica, unapređenje kapaciteta za upravljanje u opštinskoj upravi, obnova javnih prostora i lokalnih sadržaja, kao što su sportski tereni, parkovi, pešačke staze itd., izgradnja ili zamena rasvete itd. Sve je to potrebno u onim sredinama koje su nerazvijene, u nerazvijenim opštinama, gde su često ti objekti koji su u svakodnevnoj upotrebi, a prekopotrebni građanima, u priličnoj meri devastirani i da treba da se uljude i da se primere onome što treba da služi i da budu pristojnog izgleda i u dobroj funkciji, da tako kažem.

U realizaciji ovog projekta Partnerstvo za lokalni razvoj učestvuje Ministarstvo za državnu upravu i lokalnu samoupravu, što je sasvim logično uzimajući u obzir nadležnosti ovog ministarstva u odnosu na jedinice lokalne

samouprave, ali važan partner u realizaciji je, govorim to čisto zbog građana, da što više to razjasnimo, i Misija UN koja sprovodi Program UN za razvoj u Republici Srbiji, skraćeno UNDP, Misija UNDP. Zapravo, ova misija Ujedinjenih nacija ima tu implementacionu ulogu, daje administrativno-tehničku podršku i, naravno, operativno sagledava sam tok realizacije ovih projekata, a opet u saradnji sa Ministarstvom državne uprave i lokalne samouprave.

Mi danas u Srbiji imamo različite kategorije jedinica lokalne samouprave, mislim na opštine i na gradove koji su različito razvijeni, o čemu sam malopre i govorio, ali postoje četiri kategorije. Treća i četvrta kategorija jedinica lokalnih samouprava su one koje su manje razvijene i po onome što je odluka i Vlade i svrha ovog zajma jeste upravo da se sredstva od 30.000.000 iskoriste upravo u ovim opštinama, u ovim lokalnim samoupravama, i to iz treće i iz četvrte kategorije.

Uzimajući u obzir da će, od tih 90, sigurno jedno 40 opština moći da realizuje projekte za koje budu konkurisale, zato i kažem da je potrebno da u budućnosti imamo još takvih kredita, još takvih zajmova i u nekim većim iznosima. Mi moramo kao država učiniti napor da koliko-toliko ujednačimo razvijenost i ono što je kapacitet života, proizvodnje i učiniti one razloge dovoljnim da ljudi ostanu u tim sredinama koje su na velikom udaru depopulacije danas.

Dakle, očekujem iz ovih razloga da će i opština Petrovac na Mlavi dobiti ova sredstva za jedan prekopotreban projekat, a to je restauracija fasade opštinske zgrade, koja je spomenik kulture i koja je podignuta u prošlom veku, na samom početku prošlog veka. Gradnja je trajala od 1900. do 1908. godine. Zgrada je, rekao sam, spomenik kulture. To je bilo sresko načelstvo, znači sreska zgrada, a u današnjem društvenom sistemu, danas je to zgrada opštine, koja je prilično zapuštena u ovom delu, što je sama fasada i stolarija itd. Unutra je već dosta urađeno naporima lokalne samouprave, i u ovom mandatu opštinske vlasti i u prošlom mandatu, kada je zgrada pokrivena novim crepom itd. Uzimajući u obzir da oblast finansiranja jeste i restauracija takvih objekata, a uzimajući u obzir i to da Petrovac spada u nerazvijene opštine, svakako očekujemo da će to biti realizovano i da će dobiti ta sredstva.

Kada govorimo o ovim drugim sporazumima o kojima danas mi razgovaramo a odnose se na kredite i zajmove koji se odnose na finansiranje putne infrastrukture, železničke itd., ja bih samo rekao ono što se može zapaziti. Kada se pogleda i analizira mapa države Srbije sa putnom mrežom i sa auto-putevima koji su izgrađeni, delovima auto-puteva koji su izgrađeni i koji su u planu za izgradnju u narednom periodu, može se videti zapravo iz te slike, iz te mape, kada se ona pogleda, da Koridor 10, koji zapravo ide centralnom linijom Republike Srbije, od severa ka jugu, i na takav način, uslovno rečeno, deli Srbiju

na istočni i zapadni deo teritorije, da u zapadnom delu imamo već izgradnju pojedinih delova auto-puta, tu je i Koridor 11, postoje i drugi planovi o preprečavanju i spajanju auto-puta Koridora 10 i 11, zatim auto-putevi koji će ići, one deonice koje će ići za BiH, a da u istočnom delu teritorije Republike Srbije nemamo zapravo planiran, za sada, koliko ja znam, nijedan put, naravno, izuzimajući onaj deo koji je već izgrađen i koji je, ja mislim, završen, a ide prema Bugarskoj na samom jugu i izdvaja se od Koridora 10 na istoku prema Bugarskoj.

Dakle, smatram da bi, uzimajući u obzir i ono pitanje nejednake razvijenosti teritorija i delova Republike Srbije i sama ta pretnja da oni delovi koji su nerazvijeni sve više osiromašuju, sve više budu napušteni od strane stanovništva, trebalo razmišljati zapravo u pravcu toga da se ta mreža značajnih putnih saobraćajnica poboljša i uveća i u ovom delu Srbije. Naravno, kada govorim o ovome, ja ne činim nikakvu kritiku u tom pravcu u odnosu na sve aktivnosti i na sve projekte koji se danas na ovom polju preduzimaju, a prosto je i nemoguće u jednom vremenu sve završiti onako kako bismo voleli ili kako zamišljamo da je to dobro, ali kada govorimo o ovim značajnim saobraćajnicama, pa i o auto-putevima koji bi mogli da se pojave i na teritoriji istočne Srbije u pojedinim delovima, onda apelujem na to da u tim budućim planovima, pa makar to bilo i za 20 godina, vodimo računa o tome i da idemo u tom pravcu.

Svakako da ćemo podržati ove sporazume, o čemu je govorila i koleginica Paunović, koja je bila ovlašćeni predstavnik SPS za ovu tačku dnevnog reda, jer, ponavljam, bez zaduživanja na ovakav način, sa investiranjem prekopotrebnih projekata, mi zapravo stvaramo značajne pretpostavke za dalji napredak celokupnog društvenoekonomskog poretka i sistema naše zemlje. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mihajloviću.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, dok se mi bavimo zakonskom zaštitom, pre svega dece, ima i ovih drugih nesrećnika, koji ovde nisu.

Ja Bojanu Pajtiću mogu da oprostim što je napisao i poželeo da neko digne ruku na mene, to mogu da oprostim, iako je on profesor Pravnog fakulteta i verovatno u demokratskim zemljama posle želje da neko digne na nekog ruku bilo bi mu zabranjeno da predaje na Pravnom fakultetu. Ali ne razumem ove. Dakle, on je sopstvenu stranku, njegovu i Đilasovu, nazvao svojevremeno brodom ludaka. Ja se u potpunosti slažem sa Bojanom Pajtićem da je njegova i Đilasova stranka brod ludaka, jer samo sa tog broda ludaka može da stigne na Tviteru ova objava.

Daško Milinović, prijatelj Marinike Tepić, Đilasove zamenice, kaže ovako – ja sam za ubijanje dece pa sam zato protiv ovog zakona. Ovi iz Đilasove stranke kažu da su za ubijanje dece i da su zato protiv ovog zakona. Ovaj novinar, dakle ne radi se samo o ludaku sa broda ludaka Pajtića i Đilasa, ovo je novinar Daško Milinović, urednik, novinar sa nekog novosadskog radija itd. To je osoba koju je policija već privodila. Dakle, to je ovaj čovek sa Đilasovog i Pajtićevog broda ludaka koji je pozeleo ubijanje dece, prijatelj Marinike Tepić, učesnik protesta „Jedan od pet miliona“.

Da ne bi bilo da ja tu nešto izmišljam, slike govore više od reči. Evo ga u toplom zagrljaju sa zamenicom Đilasa, Marinikom Tepić, koja je navodno protiv nasilja, ali na svom profilu Marinika Tepić ima fotografiju na kojoj se maljem razbija glava bisti sa likom Aleksandra Vučića. Dakle, to su ovi nesrećnici koji su protiv ovih zakona kojima se štite deca i koji su doslovce pisali da su za ubijanje dece i da su protiv ovog zakona.

Ja pozivam nadležne organe da ispitaju ovaj slučaj. Ovo je nečuveni govor mržnje i ovo se mora sankcionisati. Nema ništa gore od zle pameti, ali zlo se tuče dok je malo i, gospodo tužioci, izvolite. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Ristićeviću.

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče Narodne skupštine Republike Srbije, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, Vlada Republike Srbije, i ne samo Vlada već i najveći deo poslanika u ovom visokom domu i najveći broj građana Republike Srbije, sprovodi projekat ubrzane modernizacije Republike Srbije, a motor ubrzane modernizacije Republike Srbije jeste predsednik Republike Srbije, gospodin Aleksandar Vučić.

Poštovane dame i gospodo, i naše zdravstvo je sektor u kojem se sprovodi modernizacija. Zato je Predlog zakona o potvrđivanju Osnovnog sporazuma između Banke za razvoj Saveta Evrope i Republike Srbije izuzetno važan radi realizacije projekta rehabilitacije javnih bolnica, čija ukupna vrednost iznosi 350.000.000 evra.

Poštovani narodni poslanici, ono što je veoma važno da se zna, a pogotovo naše kolege iz opozicionih klupa, kojih danas nema ovde, to je da je budžetom Republike Srbije za 2019. godinu odobreno zaduživanje kod Banke za razvoj Saveta Evrope u iznosu od 200.000.000 dolara i zato je ovaj zakon danas na dnevnom redu. Ovim projektom investiraćemo u izgradnju i proširenje i rehabilitaciju oko 18 zdravstvenih ustanova širom Republike Srbije, počevši od Arandjelovca do Pirota, od Zaječara, Valjeva do Sremske Mitrovice, Subotice i da dalje ne nabrajam.

Poštovani narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, zdravstvo za vreme bivšeg režima, danas okupljenih u savezu za drugu pljačku

i propast Srbije, prva je bila dok su bili u DOS-u, bilo je najgore u Evropi. To ne kažem ja, nego komisije Evropske unije. Čak nije dospelo na rang-listu evropskog zdravstva.

Za vreme vladavine Đilasa, zvanog u narodu Điki Mafija, za vreme vladavine Vuka Jeremića, zvanog u narodu Vuk Potomak, zdravstvo je karakterisalo svakodnevne afere. Ja ću vas podsetiti samo na nekoliko afera.

Sećate se, dame i gospodo, afere citostatik. Citostatici su kupovani kao na pijaci za vreme njihovog režima. Unapred se znalo kolika svota novca će se potrošiti na citostatike, a onda se traže pacijenti kojima će se lekovi dati. Sećate se uvažene doktorke Dragane Jovanović, koja je u znak protesta napustila tu komisiju za nabavku lekova. Tada su kupljeni citostatici u vrednosti od 24.000.000 evra bez tendera, bez javnog oglašavanja i, da bi izbegli tender, Republički zavod za zdravstvo bi se pozvao samo na dopis Agencije za lekove i medicinska sredstva. E, to je njihovo zdravstvo. Njih danas nema u ovim klupama da razgovaramo o tome da li je ovo istina ili ne.

Dalje, afera sprega pogrebnika i lekara Hitne pomoći. Sećate se te afere poznate širom, ne samo u našoj zemlji nego i u Evropi. Trajala je za vreme stranke bivšeg režima. Cena za dojavu o smrti bila je 300 evra. Lekari Hitne pomoći su namerno puštali da pacijenti umru kako bi uzeli proviziju od 300 evra. To je tzv. afera trgovina pokojnicima.

Treća afera, afera vakcina protiv gripa 2009–2010. godine. Srbija je uvezla 2009. godine 8.855.000 doza vakcina, a ostatak je, do 3.000.000 vakcina, koliko je naručila, otkazan. Na kampanju „Zavravimo rukav“ otišlo je 11.000.000 evra, a odaziv građana bio je katastrofalan.

Dalje, afera ministra Tomice Milosavljevića i njegove operacije u minhenskoj bolnici i nepoverenje u domaće zdravstvo, a on je bio na čelu tog ministarstva.

Afera oko uvoza i nabavke vakcine za svinjski grip. Ogromna krađa na vakcinama za svinjski grip. Samo na uvoz vakcine za 2009. godinu budžet Republike Srbije je oštećen za 1.600.000 evra.

Kad smo već kod afere za svinjski grip, tu je i afera kokoška, afera našeg uvaženog narodnog poslanika i bivšeg predsednika Vlade, Zorana Živkovića. Šta je on radio? On je proizvodio vakcinu za kokoške od jogurta i vode. Vakcinisao kokoške u selu Pukovac nadomak Niša. Normalno, uzeo pare i pobegao. Danas ga nema ovde da razgovaramo da li je to istina ili ne.

Afera oko rekonstrukcije Kliničkog centra u Beogradu. Sećate se te afere.

Afera oko dodele invalidskih penzija. To je strašna bila stvar. Od 500.000 invalidskih penzija ova vlada i prethodna su svele na ispod 300.000. Godišnje oko 10.000 se smanjuje itd. Mahom su ljudi dobijali invalidske penzije a ostajali u radnom odnosu.

Trgovina listom čekanja na Institutu za onkologiju u Sremskoj Kamenici. Sto ljudi je umrlo zbog zloupotrebe liste čekanja.

I afera Jucit, za nabavku vozila za Hitnu pomoć. Vozila su avansirana i plaćena a nisu isporučena, sećate se afere oko toga, i da je bilo čak uhapšeno pet osoba iz Ministarstva zdravlja.

Toliko o njihovim aferama.

Poštovani građani Republike Srbije, srpsko zdravstvo je, kako reko, pre dolaska na vlast Srpske napredne stranke i Aleksandra Vučića za predsednika Vlade bilo najgore u Evropi. Dolaskom SNS na vlast i dolaskom naprednjačke vlade, i ova vlada danas je, u kojoj ste vi, gospodine Đorđeviću, znatno napredovala kada je zdravstvo u pitanju.

Dozvolite samo da kažem, u 2015. godini je naše srpsko zdravstvo zauzelo 30. mesto na rang-listi evropskih zemalja, od 35. Dakle, za godinu dana napredovalo je pet mesta. Godine 2016. zauzelo je 24. mesto od 35 zemalja, 2017. godine 20. mesto. Prošle, 2018. godine 18. mesto. To je taj napredak o kojem sa gospodom, nama gospodom prekoputa, ono što kažemo, nema ih danas da o tome razgovaramo.

Ja neću dalje govoriti šta smo postigli oko infrastrukture jer su to kolege i kolegice, ali dozvolite dve rečenice. Ova vlada zajedno sa prethodnom vladom otvorila je 138 kilometara auto-puteva...

Je li tačno, gospodo iz opozicionih klupa, kojih danas nema ovde? Gledate iz svojih kuća ili kancelarija; dođite ovde i negirajte to.

... Obnovila 480 državnih puteva, izgradila 360 kilometara lokalnih puteva, rehabilitovala i izgradila 311 mostova, završila na obnovi 360 škola, bolnica, domova zdravlja u 130 gradova širom Republike Srbije itd.

Poštovani građani Republike Srbije, ovi šetači iz saveza za drugu pljačku Srbije, koje predvode: Dragan Đilas, u narodu zvani Điki Mafija; Vuk Jeremić, u narodu zvani Vuk Potomak; Boško Obradović, u narodu zvani, gle, sada ne više Lupetiv, nego Bezobrazović narod ga zove zbog silnih upada u državne institucije; Janko Veselinović, u narodu zvani Stanokradica – taj je ukrao stan Milici Badži u Obrovcu, u Ulici braće Kurjaković broj devet, izbeglici; Dušan Petrović, u narodu zvani Kravoubica – poštovani građani, to vam je taj ministar poljoprivrede koji je za godinu dana dao da se pokolje 250.000 krava od ukupnog fonda 500.000; Sergej Trifunović, u narodu zvani Sergej Pišoje. Zašto? Jer je izjavio da će „pišati po grobu predsednika Republike Aleksandra Vučića“. O tom čoveku najbolje govori njegova kolegica, koja je rekla: „Neoprani lažljivi Sergej. E, to vam je vođa protesta. Uvek bio podmitljiv, uvek bio lažov, uvek se ulizivao, bio zlatna medalja u uvlačenju u dupe, uvek lagao, uvek smrdeo, uvek se grabio za novac, obrok i piće. Nikada se nije prao, uvek je varao kolege“ – izjava kolegice njegove, Biljane Srbljanović, 20.01. gospodnje 2019. godine u „Blicu“, strana broj jedan.

Nadalje, Marinika Tepić, zvana Golub Preletačević – to vam je ona narodna poslanica koja legne naveče u jednoj stranci, ujutru se probudi u drugoj stranci; i među njima jeste i Milojko Pantić, zvani Ludojko. Poštovani građani Srbije, njegova stranka LDP tražila je da se ogradi od moje diskusije kad sam u ovom visokom domu rekao da je on Pantić zvani Ludojko jer je u Zagrebu izjavio da je ovde na vlasti u Srbiji jedna šovinistička fašistička klika. Zvani Ispičutura još. E sada, da li sam bio u pravu ili ne, najbolje je on dokazao ovih dana, pošto je izazvao udes na Brankovom mostu i, normalno, bio sam u pravu kada sam rekao da je ispičutura, jer su ga doveli u stanicu milicije, gde je išao na ispiranje, ne trežnjenje nego ispiranje, 1,76 promila alkohola, i ja sada tražim stranku LDP, gospodina Čedu Jovanovića zvanog Šmrkač da mi se javno izvini zbog toga. Ovo je dokaz da je on zaista jedna ispičutura.

Dozvolite na kraju da kažem ipak da je o šetačima najbolje rekao njihov šetač glumac Kojo. Završiću s tim, on je rekao: „Ljudi polako shvataju da im je protest od početka, da su im vodili cenzusolovci uz pomoć lažnog polusveta, polunovinara i dela studenata koji su im verovali“ – jedan ugledni list 10.05. gospodnje 2019. godine, strana pet.

Poštovani građani Republike, njihovi predstavnici su, ovih šetača – žao mi je čestitih građana koji šetaju – u stvari jedna grupa lezijedovića, neradnika, džabalebaroša, luftiguza, secikesa. Uništili su našu prošlost, uništili su našu sadašnjost, uništili su budućnost dece naše. Poštovani građani, ako im dozvolite bar godinu dana da ostanu i dođu na vlast, uništiće i naše korene. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Atlagiću.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, poštovani ministre Đorđeviću, drage kolege poslanici, poštovani građani Srbije, ja sam Milija Miletić. Dolazim iz Svrlijiga. To je najlepša opština u Srbiji, koja se nalazi pored grada Niša. To je najlepší grad u Srbiji. Inače, ovde u Skupštini Srbije predstavljam Ujedinjenu seljačku stranku, izabran sam sa liste Srpske napredne stranke.

Kao i do sada, ja sam govorio o svim onim stvarima koje su bitne za razvoj jugoistoka Srbije, za razvoj nedovoljno razvijenih područja, za razvoj u delu infrastrukture, zdravstva, prosvete i svega onoga što se tiče svih naših građana koji žive u tim malim opštinama, koji žive na selu, koji žive od sela i za sve one ljude koji tamo žele da stvaraju svoje porodice, da tamo može da se, što se kaže, mnogo bolje živi.

Kada smo govorili o prethodnom setu zakona vezano za krivične postupke, za nove stvari, kao što je uvođenje doživotne robije, ja sam i tada govorio da u našem kraju, u mom selu, za one ljude koji čine zlo deci, koji čine zlo ljudima, za te ljude je i taj doživotni zatvor blaga kazna.

Sada imamo niz stvari, niz ovih sporazuma kojima se daje mogućnost uzimanja određenih povoljnih kredita i neka bespovratna sredstva za razvoj jugoistoka Srbije, za razvoj infrastrukture u određenim delovima Srbije, gde kroz taj program Evropske investicione banke, kroz program Banke za obnovu i razvoj, kroz program Svetske banke imamo dosta sredstava koja se ulažu u infrastrukturu, kako putnu tako i železničku infrastrukturu, gde ćemo imati mogućnost da uredimo ne samo pruge nego ćemo imati mogućnost da uredimo i putne pravce.

Normalno, više bih želeo da ovi putni pravci budu što pre urađeni, da sutra, kada dođe vreme da se obezbede sredstva za razvoj za poljoprivredu, da u okviru razvoja poljoprivrede imamo i veća sredstva za one ljude koji žive na selu i od sela, za one mlade ljude koji ostaju u našim selima, da tim ljudima koji tamo ostaju i stvaraju bračne zajednice obezbedimo veće subvencije, da tim ljudima obezbedimo veća sredstva za novorođenu decu; u okviru toga da to bude veća razlika, od 20 do 50 posto, za one koji žive u područjima sa težim uslovima života, u područjima kao što je opština Svrljig, Bela Palanka, Gadžin Han, Knjaževac, Babušnica i ostale opštine na jugoistoku Srbije.

Mislim da je to potrebno kroz ovaj program razvoja putne infrastrukture. Kroz program izgradnje putne infrastrukture imamo stvarno veću mogućnost da dođe veći broj ljudi, da prođu kroz Srbiju, da ostave sredstva i, normalno, mogu da svrate u lepe krajeve naše kao što je Svrljig, kao što je Niš, kao što su ti delovi jugoistočne Srbije u kojima stvarno mnogo lepih stvari ima i gde oni mogu doći da obiđu, da kupe nešto, da ostave neki svoj novac i, normalno, ponovo da se vrate.

Stvarno nam je priroda dala sve. Jugoistok Srbije jeste mesto i područje gde ima blizu 1.500.000 ljudi da žive, ali u tim područjima moramo malo više izdvajati i za ovaj deo što se tiče infrastrukture jer, kao što je malopre govorio kolega Miletić, ovaj deo u istočnoj Srbiji ima potrebu za malo veća ulaganja u infrastrukturu. Znači, ja sam ovde uvek govorio o našim problemima, o rešavanju tih problema i Vlada Republike Srbije i naš predsednik gospodin Vučić već na tome puno rade i već se na tome radi.

Inače, tu je sa nama ministar Đorđević. Gospodine ministre, ja bih voleo da u okviru vaših nadležnosti zajedno svi mi obezbedimo i, što se kaže, sigurniju budućnost za one naše stare ljude koji žive u našim tim malim opštinama. Recimo, jedan od primera jeste i opština Svrljig, iz koje ja dolazim, gde smo u planu i planiramo da u okviru svojih mogućnosti uradimo i jedan geronto-centar, gde je urađen projekat tog geronto-centra.

Kroz ove programe, kroz ove povoljne pozajmice koje država Srbija dobija, uz vašu saradnju, uz vašu podršku, mi tim našim starijim ljudima moramo obezbediti sigurniju budućnost jer, jeste, mi smo stare opštine, ali s druge strane, kroz program upošljavanja koji daje nadležno ministarstvo, preko

Nacionalne službe za zapošljavanje, koje daje i Vlada Republike Srbije investicije tim našim malim opštinama, upošljavanje malog broja ljudi, jeste, to je sigurna budućnost za ostanak tih naših mladih ljudi u Svrljigu, Beloj Palanci, Gadžinom Hanu i svim opštinama na jugoistoku Srbije.

Još jednom, ja ću glasati za sve ove predloge zakona jer mislim da je ovo potrebno da završimo, da uradimo tu infrastrukturu, da uradimo sve ono što je potrebno i kao poslanik Ujedinjene seljačke stranke uvek ću glasati za sve one potrebne stvari gde se razvija selo, poljoprivreda, gde se razvija naša Srbija. Hvala još jednom.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Miletiću.

Reč ima narodni poslanik Srbislav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, građani Srbije koji pratite ovaj prenos, imate priliku evo već mesecima da se uverite na koji način poslanici vladajuće većine, poslanici SNS se bore za vaše interese, na koji način i šta planiramo da radimo kao vlast u Srbiji u budućem periodu da bi svakom građaninu od severa do juga, od istoka do zapada u našoj zemlji bilo bolje. Predstavljamo programe, ideje, planove, projekte za razvoj naše lepe zemlje. I ne samo da predstavljamo projekte, te projekte i realizujemo. Realizujemo ih uz pomoć naših partnera, a danas ću se osvrnuti na naše kineske partnere koji nam pomažu da završimo brojne infrastrukturne kapitalne projekte, važne za svakog čoveka u ovoj zemlji.

A od onih koji su nekada sedeli prekoputa nas sam čuo pre neka dva meseca, kada smo raspravljali o auto-putevima i vodili jednu diskusiju na našoj opštini, na Starom gradu, kažu – ma kakvi auto-putevi, šta mene briga za te auto-puteve. I tu vidite zapravo njihov odnos prema onome što je važno za građane. Oni kažu – šta nas briga za auto-puteve.

Za njih je loše kada uradite i kilometar auto-puta, jer to im umanjuje šansu da se napune ti njihovi nindža-kampovi, rambo-kampovi i ostali kampovi gde sada dele nekakve lažne pasoše i govore građanima kako će tobož živeti sjajno čim se oni jednog dana preruše u nindže i kao takvi obučeni nindža-ratnici izađu na ulice i izvedu nekakvu nindža-rambo-komandos revoluciju u Srbiji.

Neće gledati nikakvu revoluciju u Srbiji, ali će zato da gledaju otvaranje južnog kraka Koridora 10, zato će da gledaju nove mostove u Beogradu, zato će da gledaju nastavak izgradnje „Beograda na vodi“, zato će da gledaju još desetine i desetine novih fabrika u Srbiji, zato će da gledaju otvaranje dalje radnih mesta u Srbiji, zato će već ove godine gledati novo povećanje i plata i penzija za naše građane.

A njihovu sramotu u ovim prenosima svakog dana imaju priliku da vide građani Srbije kroz to kada se raspravlja o važnim zakonima, koji nisu politika

već su život. Juče smo govorili o Tijaninom zakonu; njih to nije interesovalo, ne zanimaju ih deca. Životi naše dece njih ne zanimaju. Njih zanimaju samo njihovi životi i njihove pare. A čak i te pare nisu njihove, već su pare koje su otete od svakog od nas, od svakog građanina Srbije, i te pare će jednog dana morati da vrate.

Zato se radujem što će pred nama uskoro biti, nadam se, i zakon o poreklu imovine pa da vidimo ko je šta i kako stekao, ko se kako obogatio, ko je kako i od čega sa platom od 100.000 dinara kupovao skupe velike stanove, vile i automobile, odakle stanovi u Beču, odakle letovanje na Maldivima. Verujem da je kolega Božović i sada negde na nekoj tropskoj destinaciji, nije stigao na raspravu o Tijaninom zakonu, o borbi protiv korupcije. Pa kako od njih da očekujemo, mislim da je i bez veze što uopšte očekujem da taj deo opozicije koji danas nije ovde dođe da raspravlja sa nama o borbi protiv korupcije. Pa njih uhvati strah, oni se naježe kad im pomenete borbu protiv korupcije, pomenete policiju, pomenete sudove, pravosuđe, oni pretrnu od straha tog trenutka i naravno da brže-bolje pobegnu onda i sa radnih mesta, gde im se izgubi svaki trag.

Građani Srbije znaju šta mogu da očekuju od Srpske napredne stranke – ne praznu priču, već konkretna dela. Mi nismo ljudima 2012, 2013, 2014. i svih ovih godina nudili da će med i mleko da poteče samo kad mi pobedimo na izborima, nego smo im nudili naporan rad, nudili smo i odricanje u jednom periodu da bi sutra bilo bolje, a to sutra nije bila imaginacija već nešto na realnim i održivim osnovama. Zato danas svaki građanin u Srbiji, ljudi znaju, naravno, teško se živi, ali vide ljudi pomak, znaju šta znači 130 kilometara auto-puteva. To znači nove fabrike, znači nova radna mesta, znači bolji život i platu i priliku da zarade platu oni ljudi koji nisu radili do sada. U tome se svi slažemo ovde.

Svaki kilometar auto-puta znači novu šansu za život. Nama je taj život neophodan u Srbiji i nisu bez veze auto-putevi, kao što oni kažu, što je prilika da jedan mladi bračni par, bar jedan ostane još u Srbiji, pa još jedan, pa još jedan, pa da imaju decu i da na taj način pokušamo da, ne samo u narednih pet do deset godina imamo jedan održiv rast, već i da naša država opstane u biološkom smislu u veku koji je pred nama. Jer džaba svi auto-putevi, mostovi, borba protiv korupcije, sve ono o čemu danas govorimo ako ne bude ljudi koji žele da ostanu u ovoj zemlji.

Neće ostati u ovoj zemlji sa nindža maskama i kampovima, sa arlaukanjem Lečićevim na Terazijama, gde se tamo vere po česmi. S time neće ostati ovde. To tera mlade ljude iz Srbije. To su gledali devedesetih godina. Vikali su sa česme, pretili vešanjima i ne znam ni ja čime, ljudi poverovali biće nešto. E, kad su došli na vlast, napuniše svoje džepove, neki su našli uhlebljenje

van Srbije, pobjegli brže-bolje, ali u svakom slučaju njima bolje, a građanima je bilo lošije.

Mladi su odlazili odavde. Bili smo zemlja, ja mislim, sa verovatno najvećim odlivom mozgova u svetu. Pa ko je želeo da živi u takvoj zemlji, u kojoj se kilometar auto-puta nije uradio? Samo smo slušali 12 godina, za vreme njihove vlasti – Koridor 10, Koridor 10 biće, biće jednog dana.

Evo, SNS je napravila, predvođena predsednikom Aleksandrom Vučićem i Vladom Republike Srbije. I napravićemo još mnogo dobrih stvari samo da naši građani i mladi ostanu da žive u ovoj zemlji, da stvaraju porodicu u njoj i da imamo sve više dece. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Filipoviću.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Nije baš povreda Poslovnika, ali intervencija po Poslovniku jeste, pošto nema druge mogućnosti da kažem ono što mislim da treba da kažem a vezano je za gospodina ministra Đorđevića, koji je ovde u Narodnoj skupštini veoma često i koji je pokazao da hoće da sasluša narodne poslanike, da odgovara na ono što poslanici kažu, ali je takođe pokazao nešto što drugi ministri još uvek nisu, a to je i da posluša narodnog poslanika.

O čemu se radi? Ako ste zaboravili, mi smo pre možda dvadesetak dana, ili recimo mesec dana najviše, obavestili odavde ministra Đorđevića da u nekim službama koje su konkretno u PIO fondu, koje su u njegovoj nadležnosti, ljudi u Srbiji koji odlaze u penziju dobijaju rešenja pisana latinicom. Ljudi su nas prilično ogorčeno o tome obavestavali. Mi smo to rekli javno ovde ministru Đorđeviću i zamolili ga da vidi o čemu se tu radi, jer valjda pre svega moramo da poštujemo Ustav Republike Srbije, ne samo to što mi lično osećamo kao nacionalnu potrebu i nešto što treba da se forsira u Srbiji, ali pre svega mora da se poštuje Ustav.

Ja sada prosto imam moralnu obavezu da, takođe, odavde obavestim da je ministar Đorđević poslušao ono što smo mu mi iz Srpske radikalne stranke rekli i da u PIO fondu sada penzionerima izdaju rešenja, u skladu sa Ustavom, na ćirilicom pismu. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta.

Shvatio sam na šta ste želeli da ukažete kroz povredu Poslovnika. I sami ste rekli kroz obrazloženje da nije reč o povredi Poslovnika, ali kao predsedavajući moram da vas pitam – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, u ovoj raspravi imamo davanje saglasnosti Narodne skupštine na određena zaduženja

Republike Srbije. Meni je zaista žao što sada ovde u sali nemamo narodne poslanike predstavnike bivšeg režima. Znam da bi oni u ovom trenutku skočili i uglas počeli da pričaju kako zadužujemo građane Srbije, kako je to zaduženje neprekidno, kako vrlo malo brinemo o njima. Međutim, predstavnici bivšeg režima očigledno smatraju da je važnije da budu u Pionirskom parku, da pokušaju da budu „deca cveća“, da od Pionirskog parka naprave Vudstok. Sad možete da zamislite Đilasa, Pajtića, Jeremića, Vuka Obradovića kao „decu cveća“.

Doduše, mogu da kažem da, čak i kada bi nešto pokušali, ostali bi u pokušaju, jer hipici, kako sebe žele da predstave sada, borili su se, recimo, protiv rata u Vijetnamu, a gospodu iz bivšeg režima i Boška Obradovića karakteriše nasilje i borba za голу vlast. Ne mogu oni nikada to da budu. Jedino bi tu možda, ali ispunio je samo određeni deo uslova, i to ne onih pozitivnih, bio Sergej Trifunović, po pitanju te komune koja se pravi, koju pokušavaju da naprave u Pionirskom parku, po pitanju, valjda, kako to oni kažu, vutre, džointa, psihodeličnih supstanci itd.

Ali hajde da napravimo jednu analizu šta su gospoda iz bivšeg režima ostavila u Srbiji ovde 2012. godine, pošto je jedan kolega poslanik spominjao dug od 15,5 milijardi evra 2015. godine. Kasnije ću da se vratim na to, nije bio u pravu. Republika Srbija je na osnovu njihovog zakona o privatizaciji prihodovala za svu društvenu imovinu koja je postojala na teritoriji Republike Srbije nepune tri milijarde evra. Ili, da prevedem, samo 10% bruto proizvoda Republike Srbije.

Možete da zamislite kakva je to pljačka bila da je Miroslav Mišković samo prodajom „Maksija“, odnosno „Ce marketa“, koji je otkupio iz te iste privatizacije, prodao za dve i po milijarde evra. Ili, van Zakona o privatizaciji prodati su „Mobi 63“, prodat je DDOR Novi Sad, prodate su neke od banaka iz društvenog sektora, čini mi se za nekih 800.000.000 evra, i prodata je Naftna industrija Srbije za 400.000.000 evra. To je još tri milijarde evra. Znači, osim Elektroprivrede i Telekomu, sva imovina Republike Srbije prodana je za nepunih šest milijardi evra, ili nepunih 20% bruto proizvoda.

E sad, na tih šest milijardi evra treba dodati onih 15,5 milijardi javnog duga koji je zatečen 2012. godine. Koliko znam da računam, to je 21,5 milijarda evra. I ako na to dodamo još milijardu evra iz Razvojne banke Vojvodine i dodamo iz Agrobanke, to je 22,5 milijarde evra. Pa bih gospodu iz bivšeg režima pitao šta su uradili sa 22 milijarde evra koje su potrošili dok su bili na vlasti. Voleo bih da mi neko odgovori. Pazite, 22 milijarde evra je mnogo novca i za deset puta razvijenije države nego što je Srbija. Jesmo li imali neke auto-puteve? Ne znam da li je neki auto-put završen ili započet kako treba do 2012. ili 2013. godine.

Nemojte da dobacujete da ne bih pričao o auto-putu od Preševa do Vranja, koji je bio potpuno plaćen a nikad nije završen, a izvođač javnih radova otišao u stečaj.

Znači, voleo bih da mi neko kaže šta je urađeno sa 22,5 milijarde. Sada ti navodni borci protiv diktature navodno kampuju u Pionirskom parku da bi ponovo na isti način, kao što su vodili Srbiju do 2012. godine, nastavili posle nekog valjda prevrata na ulici i ponovo da nastave pljačku koja je započeta. Ja sam potpuno siguran da je jedan deo novca od tih 22 milijarde evra završio kod Dragana Đilasa, barem onih 500 miliona, ali bih voleo da znam i šta je sa ostatkom.

Mi dajemo saglasnost, između ostalog, i na auto-puteve, i to iz zajma za kredit za Projekat izgradnje auto-puta E-763 Preljina–Požega, dajemo saglasnost na modernizaciju i rekonstrukciju mađarsko-srpske železničke veze na teritoriji Republike Srbije, deonica Novi Sad – Subotica –državna granica, a rezultate ove vlade i prethodnih vlada od 2012. godine naovamo videćemo za par dana, kada predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić bude konačno otvorio auto-put južni krak Koridora 10, koji je do 2012. godine nekoliko puta započinjan, gde je novac potrošen a nikakvih rezultata nismo videli.

E sad, neko će da kaže – a šta mi to imamo od tih auto-puteva? Neka zabluda je da auto-putevi i pruge povezuju samo mesto ili tačku A do tačke B i poboljšavaju kvalitet života pored same trase pruge ili auto-puta. To je ono što građani najčešće prvo vide, pa valjda se ta zabluda najčešće i koristi u neke, da kažem, propagande svrhe. Međutim, ono što je važnije i ono što treba da se istakne, sa svakim kilometrom auto-puta i sa svakim kilometrom rekonstruisane železničke mreže privreda i privredni ambijent u Republici Srbiji dobijaju na značaju.

Stalno se u negativnom kontekstu govori da svaki strani investitor koji dođe u Srbiju želi jeftinu a relativno stručnu radnu snagu. To je moguće samo kada je visoka stopa nezaposlenosti. Republika Srbija je od 2012. godine do danas smanjila, odnosno prepolovila stopu nezaposlenosti u Republici Srbiji, iako to gospoda iz Fiskalnog saveta pokušavaju da ospore, a kasnije ću malo i sa njima da se pozabavim. Sada je došlo vreme da kroz stvaranje privrednog ambijenta cena rada u Republici Srbiji počne da raste, i tu je značaj i auto-puteva i železničkih pruga, jer saobraćajna infrastruktura uzima značajnu vrednost u kalkulaciji troškova koje bilo koji investitor ima. Znači, Srbija ne želi i neće biti izvor jeftine radne snage i radimo na tome da kroz nove projekte kroz Srbiju, gde god je to moguće, izgradimo auto-puteve, poboljšamo poslovni ambijent i povećamo cenu rada u Republici Srbiji. Druge one povlastice koje povlače javni radovi i samu potrošnju koju podižu u Republici Srbiji ne bih da ponavljam, oko toga smo se više puta pozabavili.

Kada je u pitanju, i to je bilo na sednici Odbora za finansije koji je prethodio ovoj sednici Narodne skupštine, imamo i Projekat modernizacije poreske administracije između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj. Vrednost projekta je nekih 48 miliona evra.

Neko od članova Fiskalnog saveta je postavio pitanje – a zašto mi podižemo kredit kada smo imali donatora koji će da nam modernizuje Republičku poresku upravu besplatno? Ja mislim da besplatnog ručka nema. Jedan deo priče oko modernizacije je potpuno ispravan, ali drugi deo, da je taj koji bi bio sponzor naše republičke poreske uprave insistirao da u svakom trenutku ima uvid u baze podataka koje prikuplja Republička poreska uprava... Zato imamo sada jedan ovakav zakon.

Smatramo da Republička poreska uprava treba da se modernizuje, da može da u svakom trenutku odgovori izazovima koji se očekuju od nje, ali Republička poreska uprava biće modernizovana onako kako to Republici Srbiji odgovara, njenim građanima i njenoj privredi, a ne za račun nekog drugog. Tako da raščistimo odmah sa lobistima iz Fiskalnog saveta.

Znate, to su isti oni koji stalno ponavljaju jednu mantru, kako treba da modernizujemo Elektroprivredu Srbije. Slažem se, ali po čijoj meri i čijem računu; da li po meri građana Srbije, privrede Srbije ili po računu nekih svetskih finansijskih centara? Pa neka kažu za čiji račun oni rade i od koga primaju platu, da li primaju platu iz budžeta Republike Srbije, dakle od građana Republike Srbije, ili raznih međunarodnih finansijskih institucija za čiji račun lobiraju da Elektroprivredu treba da pocepamo u organizacione celine, privatizujemo i podignemo cenu električne energije za građane da bi se prirodni resursi Republike Srbije, koji nisu obnovljivi, kupili što jeftinije a što skuplje prodali građanima Republike Srbije.

Mi takvu modernizaciju EPS-a nećemo. Elektroprivreda Srbije se već modernizuje, Elektroprivreda Srbije se već rekonstruiše u svakom pogledu, i u prenosnim mrežama. Evo, pre godinu dana dali smo i saglasnost, po prvi put posle trideset i nešto godina, da započne izgradnja potpuno novog sistema za proizvodnju električne energije.

Znači, neke stvari moramo da raščistimo. Nećemo da se zadužujemo kao što su se ovi zaduživali koji sada prave komunu u Pionirskom parku, Vudstok, „deca cveća“ i tako dalje, već se zadužujemo isključivo programski. Kada kažem programski, sva naša zaduženja biće ili u modernizaciju Republike Srbije u smislu njene uprave ili za izgradnju infrastrukture.

Samo bih hteo da podsetim koliko je bitno kada dajemo saglasnost na zaduženja po osnovu unapređenja naše uprave, odnosno elektronske uprave. Setite se samo štrajka u Katastru. Štrajk u Katastru nije imao nikakve veze sa uslovima rada ili platama zaposlenih. Jedino im je smetalo što je katastar prešao

na elektronsko upravljanje i nisu mogli za neku sitnu uslugu da uzimaju od građana veliki novac.

Da se razumemo, ne mogu policija i tužilaštvo da budu uvek na svakom mestu, ali pošto je borba protiv korupcije sistemska, znači na nivou policije, na nivou tužilaštava, na nivou pravosuđa, mora da bude i na nivou uprave. Sa modernizacijom uprave mi zaokružujemo sistem borbe protiv korupcije i sa elektronskom upravom mogućnost za korupciju se svodi na minimum. Ne može više predmet da stoji mesecima, ili čak godinama, u fioci nekog državnog birokrate koji će da traži sto, dvesta ili trista evra da izvadi predmet iz fioke.

A takvu su nam Srbiju ostavili, gde ništa nije moglo da se uradi a da se ne časti, gde ništa nije moglo da se uradi a da ne potkupite i podmitite, jer su sami bili takvi. Pa da ne pričam, kolege poslanici su tražili po sto-dvesta evra da zakažu razgovor, građana sa poslanikom. I ta „deca cveća“ hoće iz Pionirskog parka ponovo da vode Srbiju. To neka zaborave. Građani Srbije ih neće, zato što su videli kakvi su i zato što znaju da naprave razliku između Bojana Pajtića, Dragana Đilasa, Vuka Jeremića s jedne strane, i Aleksandra Vučića, koji modernizuje i vodi Srbiju onako kako građani očekuju od njega.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, sada ćemo napraviti pauzu. Sa radom nastavljamo u 14.05 časova. Zahvaljujem.

(Posle pauze – 14.10)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Reč ima narodni poslanik Blaža Knežević.

Izvolite.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pred nama se nalazi set finansijskih zakona, odnosno predlog seta zakona o potvrđivanju ugovora o zajmu.

Pre svega, rekao bih da je ekonomska politika koju vodi sadašnja vlast uspela da izvuče državu Srbiju iz bankrota u kojem se nalazila i racionalnom, a pre svega odgovornom politikom postali smo ekonomski lider u regionu. Naravno da su osnovni pokretači ekonomskog razvoja Srbije svakako bili veliki infrastrukturni projekti, koji su predstavljali ključ razvoja Republike Srbije.

Prošla, a i ova vlada Srpske napredne stranke je to odlično razumela i postavila je infrastrukturne projekte kao prioritet. Srbija je danas mreža koridora, drumskih i železničkih, i uz dalji ubrzani razvoj infrastrukture i ovako stabilnu ekonomsku situaciju predstavlja osnovni pokretač dolaska sve većeg broja ozbiljnih investitora u Srbiju, koji su garant ekonomske stabilnosti naše zemlje.

Ovakva ekonomska politika i stabilnost daje nam za pravo i dala nam je za pravo da upravo i preko ovog seta finansijskih zakona vidimo koliko država Srbija sistemski pristupa rešavanju određenih pitanja, a sve u cilju boljih životnih uslova i boljeg životnog standarda za građane.

Pa, evo, i u ovom setu finansijskih zakona imamo dva velika infrastrukturna projekta, i to Projekat modernizacije i rekonstrukcije mađarsko-srpske železničke veze za deonicu Novi Sad – Subotica – državna granica, i drugi, izuzetno značajan infrastrukturni projekat, Projekat izgradnje auto-puta E-763, deonica Preljina–Požega. Dakle, Vlada Republike Srbije i dalje nastavlja sa velikim infrastrukturnim projektima, što je od izuzetne važnosti.

Neverovatno je da pojedini opozicioni lideri napadaju i kritikuju baš sve. Videli smo juče, i preko medija, i preko društvenih mreža, i preko nekih nazovistručnjaka, i Tijanin zakon, oko koga smo ovde juče u Narodnoj skupštini vodili raspravu, a takođe i svaki novi projekat koji sprovodi Vlada Republike Srbije, a ima ih mnogo.

Sve to rade opozicioni liderčići, koji su uništavali Srbiju i lokalne samouprave koje su vodili. Kao primer za to navešću Šabac i Dušana Petrovića, koji je kroz pljačkaške privatizacije uništio Šabac, a nastavio je da ga uništava sa svojim političkim projektom zvanim Nebojša Zelenović, koji sedi pod šatorom ovde u Pionirskom parku dok Šabac ubrzano propada i dok teritorija grada Šapca, preko 70%, nema ni vodu ni kanalizaciju. Kažu Šapčani da su videli Nebojšu Zelenovića kako ulazi u šator u Pionirskom parku sa kristalnom kuglom, jednim petlom i šakom pasulja, valjda da prorekne političku sudbinu svojim pajtašima iz Saveza za Srbiju. Naravno, ništa lakše od toga; nemaju ama baš nikakvu političku budućnost, jednostavno ih neće građani Srbije.

Na kraju želim da kažem da je država Srbija postala jaka, stabilna, fiskalno konsolidovana zemlja, zemlja kojoj smo povratili dostojanstvo i ugled u svetu i želimo da ostavimo našoj deci državu u kojoj će raditi i državu kojom će se ponositi. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kneževiću.

Reč ima Ljiljana Malušić.

Izvolite, koleginice Malušić.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo poslanici, danas je pred nama osam sporazuma o zajmu. Ja ću govoriti o jednom, a to je Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu za kredit za povlašćenog kupca za Projekat modernizacije i rekonstrukcije mađarsko-srpske železničke veze na teritoriji Republike Srbije, za deonicu Novi Sad – Subotica – državna granica (Kelebija).

Danas govorimo o vrlo važnim infrastrukturnim zakonima. Šteta je što nema nikoga prekoputa. Ovo su kapitalne stvari za državu Srbiju. Naime, danas

govorimo o kapitalnoj investiciji, najvećoj u Srbiji, infrastrukturnoj, to je „Jedan pojas, jedan put“, globalni projekat. Tri zemlje su učestvovala u ovome. Prosto mi nije jasno kad, kako, koja je odgovornost, obaveza ovih ljudi da dođu, da kažu nešto konstruktivno, da uradimo nešto zajedno za ovu državu. Ali dobro, verovatno treba da se promeni Poslovnik pa da se vidi ko kako zarađuje platu i zašto.

Nikada u zadnjih 40 godina nisu bili bolji diplomatski odnosi između Narodne Republike Kine i Republike Srbije, zahvaljujući gospodinu Aleksandru Vučiću, našem predsedniku, i zahvaljujući gospodinu Si Đinpingu, predsedniku Narodne Republike Kine. Pre svega prijateljski odnosi, a onda masa sporazuma je potpisana i na osnovu ovih sporazuma mi danas imamo izrađene brojne projekte. O nekima ću govoriti, neki su tek u realizaciji, ali ova zemlja cveta, ova zemlja se razvija jako brzo. E, zato ja govorim o tome, zato što me prosto vređa kao poslanicu da gledam prekoputa, da nema ljudi koji prosto nisu zainteresovani za boljitak ove zemlje.

Mi danas u Srbiji imamo preko 10.000 gradilišta, gradi se na sve strane. Mi u Beogradu imamo 1.000 gradilišta, a njih nema. Oni imaju jedno gradilište, montiran šator i unutra sendviči. Što kaže moj uvaženi kolega, Vudstok. Pa je li to moderna Srbija? Nije, gospodo. Međutim, ovi ljudi, koji su prevareni ko zna koliko puta u životu, dobro će znati, kada budu izbori, ko šta radi, kako radi i zašto radi.

Kada govorimo o ovim sporazumima, ja ću reći šta je sve realizovano u toku ovih nekoliko godina unazad. Pre svega, nabavljen je skener za potrebe Uprave carina. Zatim, projekat izgradnje mosta Zemun–Borča sa kompletnim prilaznicama. Takođe, projekat izgradnje auto-puta E-763, i to deonica od Obrenovca do Ljiga. Takođe, projekat auto-puta E-763, ali Surčin–Obrenovac, koji će biti pušten u junu mesecu ove godine, tako da će iz Beograda do Čačka biti moguće doći za sat vremena. Setimo se samo kada je pre par godina na toj nesrećnoj Ibarskoj magistrali poginula masa ljudi, a trebalo je do Čačka doći za tri, tri i po sata.

Zakonom o budžetu Republike Srbije za 2019. godinu odobrena su sredstva za kredit od Kineske Eksport-import banke. Taj kredit iznosi milijardu dolara, i to za najvažniju saobraćajnicu, a to je rekonstrukcija, izgradnja brze pruge između Beograda i Budimpešte. Ova milijarda se odnosi samo na deo, deonicu jednu, a to je Novi Sad – Subotica. To će biti izvanredna pruga, znači brza pruga, vozovi će se kretati brzinom od 200 kilometara na čas, a Srbija polako ide ukorak sa razvijenim evropskim zemljama. Ova pruga će biti čvorište između Evroazije i Zapadne Evrope, biće centar. Eto nama punjenja budžeta.

Mnogo toga može da se kaže o projektima. Međutim, ono što je mene fasciniralo to je da Kinezi, kao naši prijatelji, nama uvek daju izvanredne kredite. Pod vrlo povoljnim uslovima mi uzimamo kredite. Evo, ova milijarda,

to je 85% od kompletnog posla što se tiče deonice pruge između Novog Sada i Subotice. Ostatak od 15% finansira Vlada Republike Srbije, ali krediti su uzimani sa kamatom od dva procenta! Mi uzimamo sa dva 2%, a prethodnici, koji nisu ovde, uzimali su sa po sedam, osam, devet i dvanaest procenata. E, mi vraćamo njihove kredite, vraćamo njihove kamate, a opet smo u suficitu. E, to se zove – rad, red, disciplina i odgovorna vlada gospodina Aleksandra Vučića.

Drugi deo, govoriću vrlo kratko i o tome, brze pruge. Gradiće se Beograd Centar – Stara Pazova. Takođe je odobren kredit i taj kredit iznosi 297.638.000 dolara. To je takođe 85% kompletne sume koju treba dati za završetak ovog dela pruge, a Vlada Srbije takođe daje 15%.

Kad govorimo o prijateljstvu sa Kinom i o tome kako oni rade, možemo videti izvesne deonice puta koje su uradili. To je briljantno, a ono što mene fascinira, uvek je na vreme. Tako će se desiti u junu mesecu ove godine i ja sam srećna što pripadam ovoj opciji vrednih, radnih, odgovornih ljudi.

Zamolila bih gospodu od prekoputa... Naravno, svaka čast opoziciji koja sedi ovde, deo opozicije, međutim, ovaj ostatak ne dolazi a prima platu. Sramota za njih, ali će građani na izborima da kažu svoju poslednju.

Srpska napredna stranka će u danu za glasanje podržati sve predloge ovih zakona. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Malušić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Bojanić.

Izvolite, gospodine Bojaniću.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Kolegice i kolege, s obzirom da će za par minuta biti sednica Odbora za finansije sa Misijom Međunarodnog monetarnog fonda, biću vrlo, vrlo kratak, ali posebno jer imam zadovoljstvo da govorim iza kolege Arsića, koji je sve ono dobro i pametno što je trebalo reći o ovim predlozima zakona rekao.

Pa vidite, kada pogledam, pomenula je Ljiljana malopre one prazne klupe, ja ne gledam prazne klupe. Ja pogledam one vesele i veselke, šatorđije. Uvek kad pođem ujutru na posao, ja prođem pored Predsedništva i prođem pored jednog šatora. Vidim da je jutros povećano brojno stanje. Umesto ljudi, obično ih je četiri-pet, povećan je broj šatora za jedan. Nek napreduju i nek rade.

U njihovo vreme oni su uzimali kredite sa velikim kamatama i ti krediti su služili za socijalni mir, za povećanje plata i penzija.

Razlika između ove vlade, između Srpske napredne stranke i države koju vodi predsednik Aleksandar Vučić i njih je upravo u tome. Mi imamo i misiju i viziju, imamo i cilj i mi se bavimo ekonomskim i ekonomski održivim razvojem Republike Srbije. Uzimamo vrlo povoljne zajmove, koje investiramo i ulažemo, pre svega, u putnu infrastrukturu, u železnicu, jer bez auto-puteva, bez jake železnice nema ni dolaska novih investicija, nema ni otvaranja novih fabrika, nema ni punjenja budžeta.

I upravo smo to i postigli za ovih sedam godina, od 2012. godine do danas, da iz beznađa, da iz nekog stanja bez perspektive dođemo u situaciju da nas uvažavaju, da dovodimo strane investitore i da pokušavamo da nadoknadimo sve ono što su neki uništili u periodu od 2000. do 2012. godine, kada su dobra preduzeća, verovatno tehnološki zastarela zbog svih onih blokada i sankcija koje smo imali, uspeli da unište i da rasprodaju.

I nikako ne može naša pozicija biti startno ista kao i zemalja u okruženju, na čemu je potencirao isto naš Fiskalni savet u nekim svojim analizama. Ne, nije ista. Mi smo krenuli iz minusa i dolazimo u jedan veliki plus. Dolazimo u plus, i upravo svih ovih osam zakona, odnosno osam ugovora o zajmu govore o tome da mislimo o svim delovima – i o privredi, i o lokalnoj samoupravi i o zdravstvu. I već više puta je danas spomenuto da je tu nekih 18 gradova gde ćemo kroz jedan od ovih zajmova od Evropske investicione banke opredeliti za uređenje infrastrukture u zdravstvu. Radimo i na uređenju infrastrukture u lokalnim samoupravama i, što je najvažnije, one vitalne, naše strateške infrastrukture, završetak Koridora 11, i nadam se da ćemo u sledećoj nedelji, ili u nedeljama koje dolaze, imati ovde i zakon koji će definisati i onaj moj omiljeni koridor, a to je Moravski.

Hvala lepo. U danu za glasanje, normalno, glasaćemo za predloge ovih zakona.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bojaniću.

Reč ima narodni poslanik Marko Parezanović.

Izvolite.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovani ministre, poštovane kolege, do pre samo sedam godina država Srbija je uzimala veliki broj kredita pod nepovoljnim uslovima, sa visokim kamatnim stopama, kako bi mogla da servisira svoj, u to vreme izuzetno veliki budžetski deficit, koji je bio negde na oko 6% BDP-a, odnosno u apsolutnim ciframa oko 190 milijardi dinara, ili oko 1,7 milijardi evra. Ako na sve to dodamo da je u tim godinama naša privreda bila u recesiji, da smo imali negativni rast bruto društvenog proizvoda, sve je to doprinelo da naš javni dug sa nekih 29%, koliko je iznosio 2008. godine, krajem 2012. godine stigne do blizu 60%, a ono što je još mnogo gore od toga, da ima izraženu tendenciju rasta, pa se samim tim prenese i na 2013, 2014. godinu, praktično sve do trenutka dok naša zemlja u prvom mandatu premijera Aleksandra Vučića nije ušla u strukturne reforme i fiskalnu konsolidaciju.

I zahvaljujući tome što smo u 2008. godini imali suficit u budžetu, već četiri godine rast bruto društvenog proizvoda, naš javni dug je sa 70% pao na nekih 50%. I opet ponavljam, ono što je još mnogo važnije, on trenutno ima izraženu tendenciju pada i, kada uzmemo u obzir da je Svetska banka iznela podatak da se očekuje da će Srbija u naredne četiri godine kumulativno rasti

nešto iznad 20%, potpuno je jasno da je i naš javni dug u veoma bezbednoj, da kažem, komfornoj zoni, a da će taj rast privrede doprineti i tome da ćemo imati mnogo više novca i za plate, i za penzije i za javna ulaganja. A sve to nam omogućava da ove zajmove, o kojima danas govorimo, ne koristimo da bismo isplaćivali plate ili penzije ili da bismo državu vadili iz bankrota, već da bismo taj novac ulagali u razvoj naše infrastrukture, bez koje, sasvim sigurno, nema ni privrednog razvoja, a naša građevinska industrija imala je izuzetno veliki uticaj na rast naše privrede u prethodnih nekoliko godina.

Onaj zajam koji je meni svakako najzanimljiviji jeste Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu za kredit za Projekat izgradnje auto-puta E-763, deonica Preljina–Požega. Kao što znate i kao što ste mogli da čujete u medijima u prethodnih nekoliko dana, deonica od Čačka do Obrenovca će biti gotova za nekih mesečak dana. Do kraja godine, ukoliko vremenski uslovi dozvole, očekujemo i potpuni završetak deonice od Obrenovca do Surčina, što znači da ćemo za manje od godinu dana konačno, posle mnogo decenija čekanja, imati auto-put od Beograda do Čačka. Sutra će predsednik Srbije Aleksandar Vučić položiti kamen-temeljac za početak izgradnje deonice Preljina–Požega. Kada znamo da u ovoj godini treba da počne i gradnja Moravskog koridora od Preljine do Pojata, potpuno je jasno koliko to ima veliki značaj za centralnu Srbiju, za grad Čačak, za Moravički okrug, koliko je to važno za privredni razvoj ovog kraja, a da ne govorim koliko je važno i za samu bezbednost kada se setimo koliko smo života izgubili na Ibarskoj magistrali u prethodnih nekoliko decenija a mogli smo jedan manji grad ili opštinu da naselimo.

Sve je to za nas jako važno i sve je to ono što su građani ovog dela Srbije čekali bukvalno decenijama unazad. I sve to nisu bili razlozi da mi danas vidimo poslanike opozicije u poslaničkim klupama, pa čak ni one poslanike koji dolaze iz Čačka. Primera radi, Boško Obradović je smatrao da mu danas nije važno da mi danas razgovaramo o auto-putevima koji se grade u okolini Čačka, kao što mu juče nije bilo važno da razgovara o zakonu koji je inicirala Fondacija „Tijana Jurić“ a koji se tiče najtežih zločina nad decom. Nije našao za shodno da se pojavi u Skupštini Republike Srbije, od koje prima platu i koja mu svakog meseca plaća kiriju za stan u Beogradu, ali je našao za shodno da razapinje šatore u Beogradu, da blokira ulice i da maltretira građane Beograda.

Šta god oni nama govorili, koliko god nas vređali i optuživali za sve i svašta, postoji jedna stvar koju ne mogu da nam uzmu, a to je činjenica da će sve ove auto-puteve, fabrike, svu tu infrastrukturu koristiti generacije koje dolaze, i za pet, i za 10 i za 50 godina, i to je ono što ne može niko da nam oduzme. I to je ono što predstavlja neku vrstu spomenika ovog vremena, vremena u kome su građani Srbije Srpskoj naprednoj stranci i Aleksandru Vučiću ukazali poverenje, a mi to, po mom mišljenju, vratili na najbolji mogući način.

I želim ovom prilikom da pozovem sve građane grada Čačka i Moravičkog okruga da sutra zajedno prisustvujemo polaganju kamena-temeljca za početak radova na ovoj deonici auto-puta. I ne samo to, već da svakih mesec dana otvaramo nešto veliko. Početkom jula, posle 30 godina, biće otvorena prva velika fabrika u gradu Čačku, fabrika „Forverk“, koja se gradi na 65.000 metara kvadratnih u privrednoj zoni, koja nije postojala do pre tri godine i u koju je država Srbija uložila pet miliona evra. U toj fabrici u narednih nekoliko godina biće zaposleno između 1.000 i 1.500 građana Moravičkog okruga i mislim da je to najbolja potvrda rada ove vlade.

Naravno, mi ne mislimo da smo rešili sve probleme i znamo da nas čeka još mnogo posla, ali mislim da smo uspeali u jednoj najvažnijoj stvari, a to je da vratimo nadu i da promenimo taj osećaj pesimizma i depresije koji je vladao u ovom delu Srbije kada ljudi nisu verovali da išta pozitivno može da se desi.

Dakle, podržaću sve ove predloge zakona, posebno Predlog zakona o izmeni Krivičnog zakonika, koji se tiče najstrašnijih zločina koji su se dešavali u prošlosti i, uprkos svim kritikama koje smo mogli da čujemo u prethodnim danima, da su to možda malo previše strogi zakoni, mislim da je došlo vreme da nema više bilo kakvog razumevanja niti emocija za one ljude koji su spremni da učine najstrašnije zločine nad decom. Mislim da je ovo neki poslednji trenutak da donesemo jedan ovakav zakon i, na kraju krajeva, to je i želja svih građana, posebno onih koji su potpisali tu peticiju, a to je preko 160.000 građana. Toliko. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Parezanoviću.

Reč ima Dragana Kostić.

Izvolite, koleginice.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, narodni poslanici, građani Srbije, danas je na dnevnom redu predlog zakona o potvrđivanju ugovora o zajmu za kredite uglavnom za infrastrukturne projekte u Srbiji. Još 2014. godine, zahvaljujući našem sadašnjem predsedniku Republike a tada premijeru Aleksandru Vučiću, potpisan je Memorandum o razumevanju i saradnji na Projektu mađarsko-srpske železničke veze između Narodne Republike Kine, Mađarske i Srbije. Ovo je svakako jedan od najvećih infrastrukturnih projekata kod nas u Srbiji, o kome danas razgovaramo i koji treba da doprinese svakako razvoju naše privrede, trgovine i svih ostalih privrednih delatnosti u Srbiji.

Vrednost ovog projekta koji se odnosi na modernizaciju i rekonstrukciju pruge između Novog Sada i Subotice, odnosno državnog prelaza Kelebija, za koji treba uzeti kredit iz Eksport-import banke Kine je 988.380.500 dolara. Dužina ove pruge je 108 kilometara i treba da omogući kretanje vozova brzinom od 200 kilometara na sat. Kamatna stopa za uzimanje ovog kredita je 2%

godišnje i rok dospeća kredita je 20 godina. Troškovi obrade su 0,25%, koliko je isto i provizija na nepovučena sredstva. Kraj radova se očekuje 2023. godine.

Svakako, ovo je deo globalnog projekta „Jedan pojas, jedan put“ i ima dvostruki značaj za Srbiju jer povezuje Evroaziju sa Centralnom i Zapadnom Evropom, kao i uključivanje u Transevropsku transportnu mrežu.

Investitor ovog projekta jeste „Infrastruktura železnice Srbije“ i možemo sa ponosom da kažemo da nikada više nije ulagano u rekonstrukciju i modernizaciju pruga, ali isto tako je značajno naglasiti danas i da se ulaže u rekonstrukciju i modernizaciju lokalnih pruga.

Za ovu godinu planirano je preko 320 kilometara lokalnih pruga da se modernizuje, a od toga će verovatno biti 280 kilometara. Među tim prugama su svakako bitne pruge Niš–Zaječar, koja je dužine 108 kilometara, Lapovo–Kraljevo 84 kilometra, Subotica–Senta 38,5 kilometara, Markovac–Resavica 53 kilometra i Kumane – Banatsko Miloševo 28 kilometara. Juče je u železničkoj stanici Umčare počela rekonstrukcija pruge Jajinci – Mala Krsna, a isto podrazumeva i rekonstrukciju železničke stanice u Maloj Krsni. Sem ovoga, prošle godine, juna 2018, započet je i izvođač je uveden u posao na rekonstrukciji, modernizaciji dela pruge Beograd–Budimpešta koja se odnosi na Beograd Centar – Stara Pazova i rok za završetak ovih radova je 36 meseci. Značajno je reći da finansijska realizacija ovog projekta iznosi preko 25%, a da je fizička realizacija projekta 5%.

Ovo je samo jedan deo pozitivne i dobre saradnje sa Kinom što se tiče ove pruge Beograd–Budimpešta, jer znamo da su najbrže pruge upravo u Kini i da imaju najviše pozitivnog iskustva što se tiče železnice. Međutim, značajno je spomenuti da mi imamo i druge dobre odnose sa Kinom. Što se tiče Železare Smederevo, ne smemo da zaboravimo 2016. godinu, kada ju je Kompanija „Hestil“ kupila za 46 miliona evra. Zatim da je 2017. godine Kina otvorila Kinesku banku, koja je četvrta svetska banka po visini kapitala. Zatim da je 2018. godine EPS, posle tri decenije, počeo da gradi termokapacitete koji se odnose na Kostolac B3, snage 350 megavata, upravo sa kineskom kompanijom. Zatim, upravo smo svedoci da je RTB „Bor“ pre par meseci preuzeo „Ziđin“, kineska kompanija koja je uplatila 350 miliona dolara i postala 63% vlasnik te kompanije, ali je takođe uplatila i 200 miliona dugovanja po UPPR-u koje je tada imao RTB „Bor“.

Sve zahvaljujući našem predsedniku Aleksandru Vučiću, njegovom ličnom zalaganju i dalje ćemo sigurno imati dobre odnose, ne dobre, nego izuzetne odnose i sa Mađarskom i sa Kinom, i u danu za glasanje podržaću ceo set zakona koji je danas na dnevnom redu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Kostić.

Reč ima Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite, kolegice.

MILANKA JEVTOMIĆ VUKOJIĆIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicom, dame i gospodo narodni poslanici, svi predloženi sporazumi i ugovori pokazuju u stvari jedno – da je Republika Srbija jedno veliko gradilište, u kojoj se danonoćno radi i gradi za bolju sadašnjost i još bolju budućnost generacija koje dolaze. Razvijena infrastruktura je ekonomski zamajac svake zemlje i omogućava bolji kvalitet života svakog njenog građanina.

Politika Srpske napredne stranke, politika našeg predsednika Aleksandra Vučića jeste bolji kvalitet života građana Srbije i zato ćemo u danu za glasanje podržati sve sporazume i ugovore.

Najpre moram da istaknem da je ulaganje u infrastrukturu u stvari ulaganje u razvoj, omogućavanje povoljnog poslovnog ambijenta za priliv investicija, omogućavanje novih radnih mesta, omogućavanje razvoja usluga, omogućavanje povećanog broja turista, otvaranje, naravno, i novih škola, rekonstrukcija starih škola, otvaranje novih bolnica, rekonstrukcija i modernizacija starih bolnica i, naravno, digitalizacija javne uprave, a sve u cilju kvalitetnijih i boljih usluga građanima Srbije.

Šta smo zatekli 2012. godine? Jednu urušenu, jednu upropašćenu zemlju, zemlju pred bankrotstvom, zemlju bez fabrika, 400.000 radnika na ulici, javni dug od 78% BDP-a, nezaposlenost od 26,9%, jednostavno, zatekli smo prah i pepeo.

Zahvaljujući samo odgovornoj politici predsednika Aleksandra Vučića, Vlade i SNS uspeli smo da Srbiju podignemo iz pepela i da Srbija već četvrtu godinu zaredom ima suficit u budžetu i da danas bude jedna od najbrže rastućih ekonomija u Evropi.

Ono na šta ću se osvrnuti to je svakako ugovor o kreditu za povlašćenog kupca između Vlade Republike Srbije, koju predstavlja Ministarstvo finansija, i Eksport-import banke, kineske državne banke, a koja se odnosi na izgradnju deonice auto-puta Preljina–Požega u dužini od 30,9 kilometara i čiji će kamen-temeljac upravo sutra postaviti predsednik Republike Aleksandar Vučić.

Moram da istaknem da izgradnja Južnog koridora, odnosno Koridora 11, trebalo bi da se završi od Beograda do Preljine već do kraja godine. Moram da istaknem da je deonica u dužini od 40 kilometara Ljig–Preljina završena 2016. godine i da se dalje nastavlja sa gradnjom ovog auto-puta koji bi trebalo da poveže Republiku Srbiju sa Crnom Gorom, ali ono što je značajno to je da će iz Požege jedan krak ići prema Boljarima, granici sa Crnom Gorom, a drugi krak trebalo bi da ide prema Užicu i Kotromanu kako bi se Republika Srbija spojila i sa Republikom Srpskom, odnosno sa Bosnom i Hercegovinom, to je auto-put prema Sarajevu.

Ono što na kraju želim da istaknem to je da su napredak i razvoj od 2012. do 2018. godine, kada je SNS preuzela vlast, sasvim vidljivi, da oni sa naše

desne strane, a to je „žuto tajkunsko preduzeće“ oličeno u Draganu Đilas, Vuku Jeremiću, Borisu Tadiću i Bošku Obradoviću, sve što su znali, znali su da pune svoje privatne džepove i bankovne račune u milionima evra nauštrb građana Srbije.

Za vreme vršenja vlasti gradonačelnika Dragan Đilas je ostavio prazan budžet u gradu od 1,2 milijarde evra. Tako su oni radili. Danas se koprcaju u sopstvenom blatu, blatu mržnje i zla, i to građani prepoznaju. Zato ih i neće i zato glasaju za one koji vode računa o građanima Srbije, a to je Aleksandar Vučić i SNS. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Vukojičić.

Reč ima Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicom, dame i gospodo narodni poslanici, ja ću se osvrnuti kratko na predloge za potvrđivanje finansijskih ugovora koji se odnose na lokalne samouprave, zato što znam koliko je lokalnim samoupravama važno da zajedno sa Republikom učestvuju na projektima.

Najpre Finansijski ugovor Partnerstvo za lokalni razvoj sa Evropskom investicionom bankom, koji će učiniti da se Srbiji odobri zajam u iznosu od 22 miliona evra za finansijsku podršku investicijama u preko 40 jedinica lokalne samouprave, upravo koje su u prethodnom periodu bile pogođene poplavama, migrantskom krizom, koje imaju nizak stepen razvijenosti i one koje su postigle dobre rezultate u reformi javne uprave. Projekat će obuhvatiti rekonstrukciju opštinskih zgrada, izgradnju pijaca, obnavljanje vrtića i bioskopa.

Još jedan finansijski ugovor koji će Srbija zaključiti sa Evropskom investicionom bankom a koji bih ja želela da istaknem je Okvir za jačanje otpornosti lokalne infrastrukture. On podrazumeva iznos od 40 miliona evra i, što je jako važno, odnosi se na vodovodnu i kanizacionu infrastrukturu.

Često se u vodovod ulažu sredstva iz razloga hitnih intervencija ili sredstva koja su lakše dostupna lokalnim samoupravama. Zbog toga moraju da se postave prioriteti u smislu potrošnje, korišćenja izvorišta, smanjenja gubitka vode ili rekonstrukcije starih vodovodnih sistema. Slični problemi su i u kanizacionoj mreži. Dakle, moraju se postaviti prioriteti u izgradnji kanizacionih mreža, kolektora i mora se uvesti red u korišćenje, odnosno u postojanje podzemnih voda i zemljišta.

Naravno, ovo je sve važno za lokalne samouprave, a to ni danas poslanike koji podržavaju šator-politiku ne interesuje. Njih ne zanima realnost, njih ne zanima život građana Srbije, oni žive u paralelnom svetu. Od juče imaju i svoje pasoše koje im je Zoran Živković podelio.

Još jedan dokaz njihovog licemerja je i zvanično saopštenje DS, u kome se kaže da je donošenje Tijaninog zakona zapravo propaganda, zapravo način

na koji SNS prikuplja jeftine političke poene i zloupotreba prava. Eto sa kakvim ljudima mi želimo da razgovaramo i eto kakve ljude mi želimo da pozovemo da se vrate u Parlament. Ali ovom prilikom ja se i njima obraćam, pa ću im ja ovom prilikom govoriti kako mi otvaramo auto-puteve, a oni kada se budu vratili u Parlament neka nam kažu šta su oni učinili za građane Srbije.

Dakle, želim da kažem da će se u subotu krak Koridora 10 od Mađarske do Severne Makedonije pustiti u saobraćaj. Dobili smo najsavremeniji auto-put, po svim svetskim i evropskim standardima. Ako znamo da je samo u 2018. godini kroz našu zemlju prošlo 56 miliona automobila, znamo koliki je značaj. Ovoga, naravno, ne bi bilo da nemamo stabilan budžet i stabilnu ekonomiju.

Stoga pozivam poslanike da podrže ove predloge, da podrže intenciju Vlade da Srbija bude moderna i razvijena zemlja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Žarić Kovačević.

Reč ima Desanka Repac.

Izvolite.

DESANKA REPAC: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Pozdravljam predstavnike Vlade, poštovane kolege i građane Srbije.

Od osam sporazuma koji su danas na dnevnom redu ja bih htela nešto da kažem o Predlogu zakona o potvrđivanju Okvirnog sporazuma o zajmu između Banke za razvoj Saveta Evrope i Republike Srbije za finansiranje javnog sektora, unapređenje infrastrukture u oblasti zdravstvene zaštite u Srbiji.

Danas se zdravstveni sistem Srbije rangira na 18. mestu u Evropi, od 35 država Starog kontinenta. To je ovaj momenat. Godine 2012, 2014, odnosno 2016. godine kada je promenjena vlast u Vojvodini, SNS je zatekla razorenu državu, bankrot. Demokratske vlade su razorile, uništile sve, opustošile zdravstvo – ružinane bolnice, zabranjeno je bilo zapošljavanje, zdravstvenim radnicima je bila zabranjena specijalizacija. Uništeno je sve sem ljudskog resursa.

Zahvaljujući ideji Aleksandra Vučića, njegovoj hrabrosti, odlučnosti i donošenju rizičnih odluka zemlja je krenula u oporavak na svim nivoima. Ovo je bio ogroman posao u poslednjih nekoliko godina. Mnogo se uradilo i u zdravstvu, i mnogo je učinjeno, ali uvek je nedovoljno. Radujem se ovom zakonu i svim zakonima, a posebno zakonima iz zdravstva, jer ga to unapređuje i najveću korist imaju građani, olakšava im život, osavremenjuje terapija.

Stepen razvijenosti zemlje određuje karakter i kvalitet zdravstva, zdravstvene zaštite svake zemlje. Zdravi građani su temelj razvoja svake zemlje. To je osnov odakle sve kreće. Nema napretka bez zdrave nacije, nema produktivnosti. Država je dužna da obezbedi zdravstvenu zaštitu svim građanima na svakom nivou.

Okvirni sporazum o zajmu potpisan je sa Bankom za razvoj Saveta Evrope u Beogradu 4. aprila 2019, a u Parizu 15. aprila 2019. godine. Odobren

je zajam za finansiranje zdravstvene infrastrukture, bolničke opreme u odabranim zdravstvenim institucijama širom Srbije, u iznosu od 200 miliona evra. Projekat predviđa investiranje i izgradnju, proširenje i rehabilitaciju oko 18 zdravstvenih ustanova širom Republike Srbije. Zdravstveni centri Valjevo, Vranje, Zaječar, Smederevo, Paraćin, Pirot, Kraljevo i ostali, među kojima je i Subotica, deo su ovoga projekta; Subotica, koja je dobila oko 22 miliona evra za rehabilitaciju.

Sredstva budućeg zajma planirana su kao podrška već postojećim investicijama državnog budžeta u zdravstveni centar, čime se dopunilo nedovoljno izdvajanje za zdravstvenu infrastrukturu. Procenjena vrednost ovoga projekta je minimalno 350 miliona evra, od kojih će Banka finansirati 60%, odnosno iznos od 200 miliona evra, a sve ostalo ide iz budžeta.

Pozdravljam predlog ovog zakona, podržavam sve ove zakone. Oni su za dobrobit našeg boljeg sutra, za boljitak naših građana i za sve nas. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Aleksandar Marković.

Izvolite, kolega Markoviću.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, danas raspravljamo o veoma važnim predlozima zakona, ugovora, sporazuma i prethodni govornici su izneli gotovo sve one činjenice i argumente zašto treba da usvojimo ova predložena akta i koji su to najznačajniji benefiti za građane i privredu Srbije.

Nažalost, i ova sednica protiče u odsustvu dela opozicije, koji očigledno imaju neke druge obaveze, hrane golubove u parku ispred Predsedništva. Nemam ništa protiv golubova, mada ima više golubova nego njih, ali to je nešto što na najbolji način pokazuje njihov odnos prema Narodnoj skupštini, prema svojim obavezama ovde u Parlamentu, ali i prema građanima koji su ih birali.

Kao što su i juče i u utorak izbegli da se izjasne o tzv. Tijaninom zakonu – a nismo mogli da živimo od njih kada su nas optuživali kako ne želimo da usvojimo Tijanin zakon, kako podržavamo ubice i ostale gluposti – tako i danas izbegavaju da se izjasne o ovim važnim ugovorima i sporazumima sa međunarodnim finansijskim institucijama koje će omogućiti brojne razvojne projekte, kako smo i čuli, unaprediti putnu i železničku infrastrukturu i podstaći dalji privredni rast Srbije.

Takođe ne mogu a da ne primetim nastavak histerije u jednom delu javnosti, u nekim medijima, usmerene protiv Srpske pravoslavne crkve, protiv nekih vladika i protiv patrijarha Irineja. Pogledajte ovaj orkestrirani napad jednih novina. Dakle, to je davno prestao da bude list, to je postao pamflet politički Saveza za Srbiju. U pitanju je „Danas,“ koji tri dana već vodi

orkestriranu kampanju i protiv patrijarha i protiv Srpske pravoslavne crkve i protiv Aleksandra Vučića.

Evo, tri dana zaredom na naslovnoj strani ide napad na patrijarha samo zato što se patrijarh usudio da kaže kako se Vučić bori, junački bori, i za državu i za narod i za Kosovo i Metohiju. To je jedini patrijarhov greh, ali očigledno neoprostiv. Da je patrijarh rekao nešto loše o Vučiću, odmah bi bio proglašen i za junaka, i za heroja i za sveca od istih tih medija. Međutim, pohvalio je požrtvovanje i borbenost predsednika Srbije i sad je odmah proglašen za bota SNS-a. Uskoro će da ga proglase za sendvičara, kako nas zovu.

Pogledajte ovaj skandal. Evo, Narodna stranka Vuka Jeremića na Tviteru pravi foto-montažu patrijarha Irineja i izvrgava ruglu patrijarha. I mnogo je drugih junaka iz Saveza za Srbiju koji se rugaju danima na Tviteru patrijarhu. Nemam vremena sada da čitam sve ove gadosti. E, sa takvim ljudima mi imamo posla, sa ljudima koji su spremni da napadnu patrijarha Irineja i Srpsku pravoslavnu crkvu i svakoga onoga ko se bori za srpske nacionalne interese, bez imalo sramote.

Ja bih želeo, zbog mojih kolega koje treba da govore, iz svih ovih razloga, da pozovem sve narodne poslanike da podrže ova predložena akta, ali i sve ostale napore Vlade Srbije i predsednika da od Srbije napravimo pristojnu i uređenu zemlju. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

Reč ima Ivana Nikolić.

Izvolite, kolegice Nikolić.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicom, dame i gospodo narodni poslanici, na dnevnom redu imamo potvrđivanje sporazuma, za koje je odmah važno istaći da se danas bavimo njihovim potpisivanjem sa zemljama koje će svoj novac dati, pozajmiti Srbiji, a koji Srbiju prepoznaju kao odgovornog, sigurnog i pouzdanog partnera, uveravajući se u dobru saradnju u prethodnom periodu, uveravajući se u dobru saradnju i danas i očekujući dobru saradnju i u budućnosti.

Potvrđivanje sporazuma na dnevnom redu odnosi se na važne infrastrukturne projekte i partneri koji potpisuju ove akte sa Republikom Srbijom sigurni su da će novac biti usmeren onako kako treba, a građani naše zemlje će svakako osetiti dobrobit tih ulaganja. Danas za Srbiju i ruski, i kineski, i evropski, i azerbejdžanski i turski investitori znaju da će zajmovi i krediti biti usmereni u realizaciju projekata, za razliku od prakse koja je bila na snazi do 2012. godine. Do 2012. godine zajmovi i krediti bili su usmeravani na isplate zarada zaposlenima, na isplate penzija penzionerima, prosto na očuvanje socijalnog mira. To je apsolutno loš pristup, praktično katastrofalan pristup, koji

nema perspektivu i koji direktno vodi državu u problem i u poziciju da niko neće sa njom da sarađuje.

Nije bilo nimalo jednostavno predsedniku Aleksandru Vučiću, najpre na čelu Vlade Republike Srbije, da se suoči sa tim problemima, da izađe pred građane i da sprovede reformske procese a, opet, da stavi Srbiju na stabilne noge, gde je Srbija danas jedna poželjna destinacija za nove investicije. Eto, samo u 2018. godini statistika govori da smo imali tri i po milijarde evra direktnih stranih investicija, što Srbiju svrstava u lidera regiona.

Osvrnuću se na sporazum, odnosno na Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu za kredit za povlašćenog kupca za Projekat izgradnje auto-puta E-763 Beograd – Južni Jadran, deonica Preljina–Požega. Građani zapadne Srbije se naročito raduju izgradnji ove deonice, odnosno nastavku izgradnje deonice Koridora 11. Prioritet rada Vlade Republike Srbije zaista jeste izgradnja dobre saobraćajne infrastrukture i sa ponosom ću da kažem da smo svedoci jednog takvog delovanja, čime se direktno privlače investitori, gde se grade nove fabrike, otvaraju nova radna mesta, a samim tim i podiže nivo kvaliteta života naših građana.

Sada u subotu pušta se u saobraćaj i Koridor 10. Napravljen je auto-put za narod i Vlada Republike Srbije je još jednom pokazala da ono što je obećano i ispunjava. Ovaj auto-put je izgrađen po svim evropskim i svetskim standardima. Isto tako, velikim intenzitetom privode se i kraju radovi na izgradnji Koridora 11 na određenim deonicama. Uskoro ćemo imati kompletno završen i pušten u saobraćaj deo auto-puta E-763 Beograd – Južni Jadran, od Obrenovca do Preljine, a evo i zajedničkim delovanjem i ovim našim angažovanjem danas počinje izgradnja deonice Preljina–Požega.

Važnost potpisivanja sporazuma o kojima danas govorimo i značaj da se o njima glasa poslanici Srpske napredne stranke sa svojim koalicionim partnerima apsolutno prepoznaju, a oni koji ne žele da o ovome govore i ne žele da podrže ove zakone, kao i predloge zakona iz prvog dela sednice, samo zato što je njihov predlagač Vlada Republike Srbije, svakako će i oni osetiti dobrobiti sprovođenja ovakvih zakonskih rešenja, kao i svi ostali građani Republike Srbije, jer politika Srpske napredne stranke je apsolutno u interesu svih građana u našoj zemlji.

Tako da, u danu za glasanje svakako ću podržati predložene zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Nikolić.

Reč ima Stanislava Janošević.

Izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre, kolege i kolegice narodni poslanici, uvaženi sugrađani, u prethodna dva dana, odnosno u prvom delu ove sednice imali smo

raspravu o zakonima koji su iz domena Ministarstva pravde. Zaista iscrpna i kvalitetna rasprava od strane kolega koji su pravnici.

Moram reći da apsolutno podržavam pooštavanje kaznenih mera, kaznene politike prema izgređnicima ovog društva, prema onima koji su na najgori mogući način prekršili zakon, izvršili teško ubistvo, silovanje nemoćnih lica, dece ili trudnica, i zaista zasluđu doživotnu kaznu zatvora bez mogućnosti uslovnog otpusta, jer njima i jeste mesto iza rešetaka. Može ovo da zvuči možda nehumano, ali se pitam gde je humanost bila kada su to delo počinili.

A oni koji nisu prisutni na ovoj sednici, ne znam da li takve izgređnike podržavaju i zašto nisu prisutni da raspravljaju o ovako teškim zakonima. Samo mogu da zaključim da prosto ne brinu o građanima i bezbednosti građana Republike Srbije.

U ovom delu sednice imamo na dnevnom redu, dakle, zakone iz oblasti finansija i uzeću učešće u ovoj raspravi.

Kada su finansije u pitanju, načini finansiranja, bez obzira na kom su nivou upravljanja, oni privlače veliku pažnju. Ovo su predlozi i sporazumi koji će bukvalno uticati na infrastrukturu, na auto-put Preljina–Požega, uopšte na železničku vezu Srbije i Mađarske, jer je to deonica puta između Novog Sada – Subotice – Kelebije i prosto prvi i osnovni zadatak, najvažniji, jeste bilo vođenje finansija od strane prethodne Vlade na čelu sa Aleksandrom Vučićem, kao i ove na čelu sa premijerkom Anom Brnabić. Mi smo pokazali da možemo dobro da vodimo finansije, a rezultat toga je da je u poslednje četiri godine prisutan suficit u budžetu.

Dakle, šta je to što obezbeđuje sigurne finansije? Svakako da jeste razvoj privrede. Ono što je obezbedilo razvoj privrede zasigurno jeste razvoj industrijskih zona u mnogim gradovima, gde su se revitalizovale postojeće i dovele nove kompanije, kako u Zrenjaninu, Novom Sadu, Šidu, Šapcu, Nišu, Beogradu i prosto moram vam na nekom svakodnevnom primeru, Srednjobanatskog upravnog okruga, reći kako se to ogleda u praksi.

Zrenjanin je grad koji nije imao obilaznicu. Imali smo velikih problema sa pucanjem fasada, kao i gustim saobraćajem, odnosno bio je otežan. Izgradnjom obilaznice oko našeg grada i tom investicijom u vrednosti od 423.000.000 dinara mi ćemo rasteretiti taj saobraćaj i povezati naše dve industrijske zone.

Mi se stalno hvalimo i volim kad čujem da drugi napomenu kako najveća investicija poslednjih decenija od milijardu dolara dolazi upravo u Zrenjanin, u grad na Begeju. Mi u poslednjih 27 godina nismo nijedan most izgradili, a ove godine ćemo početi i sa tim projektom. Na to smo izuzetno ponosni. Ovom kompanijom, kao i onim koje dolaze sa njom, povezaće se i lokalne, koje će im biti, naravno, komitenti i apsolutno ćemo uticati na smanjenje nezaposlenosti.

Time ćemo pomoći i Sečnju, Žitištu, Bečeju, Južnobanatskom, kao i Severnobanatskom upravnom okrugu.

Za sve one koji ne prate ili nisu znali, Zrenjanin je grad sporta. Mi sada ulažemo u našu rekonstrukciju jednog stadiona, velelepnog, sa atletskom stazom, i to je investicija u iznosu od 200.000.000 dinara. Istovremeno rekonstruišemo „Kristalnu dvoranu“. Iz kog razloga? U Srbiji će se za mesec dana održati jedna velika manifestacija, Evropsko prvenstvo u košarci za seniorke. De-grupa će se takmičiti u gradu na Begeju i u rekonstrukciju naše „Kristalne dvorane“ uloženo je 42.000.000 dinara, kako u ventilaciju, sam semafor ili parket. I ne mogu, naravno, da zaobiđem i stari „Medison“, gde je rekonstruisan parket.

Moram reći, s obzirom da smo multinacionalna sredina, imamo jako dobru komunikaciju i saradnju sa nacionalnim manjinama. Naravno, brinemo o inkluziji Roma i nedavno je i ministar Đorđević posetio Zrenjanin i imao je radni sastanak u Centru za socijalni rad. Pomogao nam je i ukazao kako da radimo i ubuduće.

Ono što je povezano sa tim jeste svakako da brigu o građanima vodi i Opšta bolnica „Đorđe Jovanović“, koja redovno održava preventivne besplatne preglede, a za svaku pohvalu je da je posebna banja, rehabilitaciona banja „Rusanda“ u Melencima uložila 10.000.000 dinara kako bi se rekonstruisao zatvoreni bazen i ceo peloidni blok, što će naravno uticati na kvalitet lečenja, a nadamo se i na turistički potencijal ovog kraja.

U Zrenjaninu se trenutno grade stambeni objekti za 40 stanova za izbegla i raseljena lica. To je u okviru regionalnog stambenog programa. Ova investicija je u iznosu od 922.000 evra i grad je učestvovao tako što je omogućio zemljište. Prethodni veoma dobar primer jeste da smo već uručili 11 ključeva za 11 stanova izbeglim i raseljenim licima, investicija od 274.000 evra.

Ne mogu da kažem da radimo samo na razvoju grada, već i naseljenih mesta. Jako dobar primer je naseljeno mesto Jarkovac. Ne znam da li znate, ali u Jarkovcu su se nekada proizvodile mašine i traktori IMT-a, koji je privremeno bio ugašen, indijska kompanija TAFE je preuzela. I danas na Poljoprivrednom sajmu u Novom Sadu mi imamo izložen stari traktor 539, stare naše proizvodnje ali nov, u tom smislu, i zaista smo ponosni na to.

Mogla bih još mnogo da pričam o svim projektima koji se planiraju i koji se realizuju. Međutim, ništa to ne bi bilo omogućeno da razvojne agencije ne rade dobro svoj posao, da nemamo dobru komunikaciju Pokrajinske i Republičke vlade, veliku pomoć nam je uručio ministar Goran Knežević, i razumevanje predsednika Aleksandra Vučića, tako da je Zrenjanin revitalizovan.

Ravnomerno ulažemo u budućnost i to je zasigurno opcija koja piše istoriju. Ohrabruje me svaki naredni potez i korak, zato što opravdava program

koji vodi Srpska napredna stranka. Stoga ću ja zasigurno podržati sve predloge zakona koji su na dnevnom redu. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Tijana Davidovac.

Izvolite, kolegice.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Putni pravci kroz Republiku Srbiju predstavljaju najkraću i najefikasniju vezu između Zapadne i Centralne sa Južnom i Jugoistočnom Evropom.

Pred nama se danas nalazi Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu za kredit koje Ministarstvo finansija uzima od Kineske Eksport-import banke za Projekat izgradnje puta E-763 na deonici Preljina–Požega u iznosu od 445.000.000 dolara, od čega se 15% finansira iz budžeta Republike Srbije.

Ukupna dužina Koridora 11, koji se prostire od Beograda do granice sa Crnom Gorom, iznosi 258 kilometara. Deonica Preljina–Požega dugačka je 30,9 kilometara i podeljena je na tri manje deonice. Komercijalni ugovor sa kineskom kompanijom „Čajna komuničke konstrakšne kompanije“ u vrednosti od 400.000.000 evra potpisan je 2017. godine i odnosi se na projektovanje i izvođenje radova na ovoj deonici. Planirani rok za izgradnju ove deonice je tri godine, a predviđene su tri petlje, mostovi i tri tunela.

Poslednja deonica na Koridoru koja će se ugovarati je, nakon završetka deonice Požega–Preljina, od Požege do granice sa Crnom Gorom, kod Boljara, koja je duga nešto više od 100 kilometara i predstavlja najkomplikovaniji deo puta, sa mnogo mostova i tunela, čija se vrednost procenjuje na oko milijardu evra.

Izgradnja Koridora 11 ima veliki značaj za povezivanje naše zemlje i regiona, posebno jer je deo budućeg auto-puta Beograd–Sarajevo, pošto od Požege do granice sa Bosnom i Hercegovinom preostaje da se izgradi oko 60 kilometara puta.

Deonica Ljig–Preljina, koja je dugačka 40,36 kilometara, puštena je u saobraćaj 2016. godine. Vrednost ove deonice, koja je finansirana iz kredita Republike Azerbejdžan, koštala je 308 miliona evra. Deonica Obrenovac–Ub–Lajkovac–Ljig, koja se gradi od 2014. godine, dugačka je 62,7 kilometara. Vrednost radova na deonici Obrenovac–Ub i Lajkovac–Ljig iznosila je 335 miliona dolara, od čega se 10% finansira iz budžeta Republike Srbije, a ostatak iz kredita Kineske Eksim banke. Deonica Ub–Lajkovac koštala je 73 miliona evra i finansirana je iz budžeta Republike Srbije. Deonica Obrenovac–Preljina biće puštena u saobraćaj tokom sledećeg meseca, što će u značajnoj meri rasteretiti Ibarsku magistralu i našim građanima olakšati kretanje na ovoj relaciji.

Loša saobraćajna infrastruktura godinama je bila jedan od najvećih razvojnih ograničenja Srbije. Značaj izgradnje Koridora 10 i 11 je višestruka,

kako za građane i privredu, tako i za razvoj lokalnih samouprava. Izgradnja modernih saobraćajnica omogućava bolju povezanost i intenzivniji transport i trgovinu, lokalne samouprave su privlačnije za strane investitore, za izgradnju fabrika i otvaranje novih radnih mesta. Takođe, znatno doprinosi i razvoju turističkih destinacija.

Danas imamo pozitivne makroekonomske pokazatelje, imamo suficit u budžetu, inflaciju u predviđenim granicama, stabilan kurs evra, smanjenje javnog duga i deficita platnog bilansa, a sve to smo postigli kroz odgovoran rad Vlade Republike Srbije i našeg predsednika Aleksandra Vučića, što nam je omogućilo, između ostalog, da se pokrenu značajni infrastrukturni projekti, a u poslednjih nekoliko godina izgrađeno je i više kilometara puteva nego decenijama pre toga.

Zahvaljujući odgovornoj ekonomskoj politici i stabilizaciji javnih finansija mi danas imamo novac koji možemo da trošimo na izgradnju puteva, obdaništa, bolnica, škola, što je u interesu naših građana, koji nam daju svakodnevnu podršku jer su nas izabrali da gradimo pristojnu i modernu Srbiju a u prošlost poslali huligane koji maltretiraju naše građane i demoliraju naše gradove. Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Davidovac.

Reč ima Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Uvažene kolege, poštovani ministre, poštovani građani Republike Srbije, ako bi mene lično pitali šta je to što građane najviše interesuje kada su u pitanju sve ove naše skupštinske rasprave, siguran sam da su to teme poput ovih koje su danas pred nama, pre svega one koje se tiču izgradnje pruga i puteva u Republici Srbiji. To je nekako i logično. Valjda je jasno da je izgradnja pruga, puteva i druge saobraćajne infrastrukture osnovni uslov za razvoj čitavog jednog društva, pa samim tim i porodice i pojedinca u Republici Srbiji a i šire.

Međutim, ovi ugovori o kojima danas govorimo su svakako jedan značajan politički aspekt i oni oslikavaju i pokazatelj su današnjeg, da kažem, političkog i svakog drugog ugleda Republike Srbije, za koji je pre svega zaslužan predsednik države, ali na kraju krajeva i Vlada i građani, koji pružaju podršku već iz izbora u izbore i predsedniku i Vladi Republike Srbije.

Ako dobro pogledate ove ugovore, svakako da možete videti i u njima primetiti da Srbija nikada nije imala bolji međunarodni ugled kod velikih svetskih političkih aktera, pre svega kada je u pitanju, evo konkretno kod ovih ugovora, velika Kina, i pokazatelj je dobrog odnosa naših vlasti sa kineskim vlastima, istovremeno čuvajući dobre odnose sa svima drugim važnim političkim faktorima u svetu.

Sa druge strane, možete primetiti da se radi i o razvoju regionalne saradnje i razvoju saradnje sa svim našim susedima. Pa pogledate ugovor koji se tiče izgradnje železnice prema našem severnom susedu Mađarskoj, i to nesumnjivo govori o razvoju nekih dobrih regionalnih odnosa. Ali, sa druge strane, govori sigurno i o razvoju brige prema našim sunarodnicima u regionu, jer ugovor o izgradnji auto-puta prema Požegi i dalje prema Republici Srpskoj to sigurno jeste sam po sebi i on donosi i pokazuje brigu, da kažem, o našem jedinstvenom nacionalnom korpusu na Balkanu, i posao na njegovom uvezivanju, pre svega na uvezivanju sa Republikom Srpskom.

Kada govorimo o razvojnoj noti ovih ugovora, jasno je valjda da to mogu govoriti, pre svega, sa aspekta lokalne samouprave iz koje dolazim, pre svega iz Subotice. Ovo je nešto što će pored svih onih stvari koje su do sada bile dobre i koje su finansirane poslednjih godina u Subotici, i auto-put Koridora 10, i Ipsilon krak, i investicija na Paliću, i Narodno pozorište, i gradska infrastruktura u Subotici, na kraju krajeva, pored ovoga će stvoriti jedan dobar ambijent za investicije, samim tim i za život svakog pojedinca u lokalnim samoupravama.

Poštovani ministre, uzevši sve ovo u obzir siguran sam i mogu da vam prenesem zahvalnost sa severa Srbije, uz istovremenu molbu da nastavite ovim putem i kada je u pitanju saradnja sa našim severnim mađarskim susedom, ali i kada su u pitanju rokovi predviđeni za realizaciju ovih projekata. S tim u vezi molim vas još jednom da čuvate i da unapređujete saradnju sa našim susedima, sa našim sunarodnicima u regionu i, dok god te stvari teku tim pravcem, budite sigurni da će ljudi i iz Subotice i iz Severnobačkog okruga, siguran sam i iz Srbije, iz Republike Srpske na kraju krajeva, pružati podršku i ovoj Vladi i SNS i našim partnerima zajedno sa nama. Hvala vam puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Dubravka Filipovski.

Izvolite, koleginice Filipovski.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Predsedavajući, samo mi recite koliko imam minuta.

(Predsedavajući: Tri i po minuta. Izvolite.)

Odlično. Hvala vam.

Sporazumi o kojima danas raspravljamo su dokaz da je razvoj infrastrukture, da su modernizacija i razvoj Srbije, kao i bolji život građana, jedan od prioriteta SNS, koja je stožer vladajuće koalicije, i naravno Vlade Republike Srbije. Ovi sporazumi su važni za razvoj putne i železničke infrastrukture, zdravstvene infrastrukture, kao i unapređenje elektronske uprave.

Predviđanja stručnjaka su da ćemo za samo nekoliko godina 70% BDP-a imati iz saobraćaja i iz telekomunikacija i da će nivo životnog standarda svih građana zavisiti upravo od toga koliko smo povezani i od komunikacija. Zato je

cilj države Srbije i Vlade Republike Srbije da intenzivno radimo na izgradnji infrastrukture, što ovi sporazumi upravo i pokazuju. Nasuprot njih mi imamo opoziciju koja je prekoputa nas, u Pionirskom parku, ispod belog šatora, umesto da je ovde u Parlamentu, a u stvari većina sadašnje opozicije je nekadašnja vlast zbog koje je Srbija bila na finansijskom i ekonomskom izdisaju, i to je prava suština.

Upravo smo ovih dana svedoci da je posle toliko godina završen južni krak Koridora 10 na jednoj veoma teškoj deonici, u Grdeličkoj klisuri, i da će za vikend konačno biti otvoren. Sa ciljem da Koridor 10 u najskorije vreme bude završen i da se poveže sa ostalim putnim pravcima u Srbiji, mi danas raspravljamo o Predlogu zakona o potvrđivanju ugovora o zajmu za kredit sa Eksim bankom za izgradnju deonice od Preljine do Požege.

Drugi važan sporazum je vezan za izgradnju pruge Beograd–Budimpešta. Konkretno, ovde je reč o deonici pruge od Novog Sada do prelaza Kelebija. Reč je o komercijalnom kreditu koji ima višestruki značaj za naše građane. Za nekoliko godina kretaćemo se od Beograda do Budimpešte za dva sata. Pruga Beograd–Budimpešta je globalni projekat, deo projekta „Jedan pojas, jedan put“ koji povezuje Evropu sa Azijom. Zatim, modernizacijom ove pruge Srbija će biti uključena u Transevropsku transportnu mrežu, što je od posebnog značaja sa stanovišta evropskih integracija.

Jedan veoma važan sporazum za Beograđane, za grad Beograd, vezan je za izgradnju kanalizacione infrastrukture na levoj obali Dunava. Zbog sporazuma koji imamo sa Evropskom investicionom bankom konačno će građani koji žive u Ovči i Borči za godinu-dve imati kanalizaciju. Upravo je Evropska investiciona banka odobrila i bespovratna sredstava za projektnu dokumentaciju i za izgradnju ove kanalizacije od 1,1 milijarde evra.

Dakle, svih osam sporazuma je veoma važno za unapređenje građana Srbije i cela ova sednica, sa pravosudnim zakonima od juče i ovim sporazumima od danas, može u stvari pokazati koja je razlika između SNS i dela opozicije, koja je u belom šatoru u Pionirskom parku.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Filipovski.

Pošto na listama poslaničkih grupa nema više prijavljenih za reč, pre zaključivanja zajedničkog jedinstvenog pretresa, pitam – da li žele reč predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika? (Ne.)

Saglasno članu 98. stav 4. Poslovnika, zaključujem zajednički jedinstveni pretres o predlozima zakona iz tačaka od 6. do 13. dnevnog reda i obaveštavam vas da nastavljamo sa radom sutra u 10.00 časova.

Hvala.

(Sednica je prekinuta u 15.20 časova.)

